

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 405 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Ο μύθος των
κοινωνικών
επιδοτήσεων

σελίδα 9

■ Παπαστράτος
Εργατοπατέρες
παντός καιρού
σελίδα 8

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/12: Ημέρα αποχής από την κατανάλωση 24/12/1973: Θάνατος Pablo Neruda 24/12/1964: Νόμπελ ειρήνης στον Martin Luther King 24/12/1906: Πρώτη ραδιοφωνική εκπομπή στα μεσαία κύματα (Ρέτζιναλντ Φόσεντεν – Μασσαχουσέτη) 24/12/1818: Οι Γιοσέφ Μορ και Φραντς Γκρούμπερ δημιουργούν την «Άγια νύχτα» (Ομπερντορφ Αυστρίας) 25/12/1989: Απαλλοτρίωση οπτιλισμού από το Συκούριο Λάρισας (17N) 25/12/1977: Θάνατος Charlie Chaplin 25/12/1890: Θάνατος Ερρίκου Σλίμαν (Νάπολι) 25/12/1642: Γέννηση Ισαάκ Νεύτωνα 25/12/1822: Αποτυχημένη προσπάθεια των μωαμεθανών να καταλάβουν το Μεσολόγγι 25/12/1954: Γέννηση Annie Lennox 26/12/1898: Ανακάλυψη ράδιου (Πέτρος – Μαρία Κιουρί) 26/12/1963: Γέννηση Lars Ulrich (Metallica) 26/12/1925: Η Τουρκία υιοθετεί το Γρηγοριανό ημερολόγιο 27/12/537: Έγκαινια αγίας Σοφίας (Ιουστινιανός - Πιλή) 27/12/1947: Η κυβέρνηση Σοφούλη θέτει εκτός νόμου το ΚΚΕ 27/12/1968: Επιστρέφουν στη γη οι κοσμονάutes που έκαναν πρώτοι τον γύρο της Σελήνης 27/12/1989: Εκτέλεση Νικολάι και Ελενας Τσαουσέσκου (Ρουμανία) 27/12/1937: Θάνατος Maurice Ravel (62 χρ) 27/12/1834: Ο Ιωάννης Καποδιστριας ιδρύει για πρώτη φορά δήμους στην Ελλάδα 27/12/1901: Γέννηση Marlene Dietrich 27/12/1968: Κυκλοφορεί το όλμπουμ "John Wesley Harding" του Bob Dylan 28/12/1869: Κυκλοφορία πρώτης τούχλας 28/12/1897: Πρώτη δημόσια προβολή σινεμά με εισιτήριο (αδερφοί Λιμέρ - Παρίσι) 28/12/1895: Ο Ρέντγκεν ανακαλύπτει τις ακτίνες X 29/12: Ημέρα για την βιολογική ποικιλότητα 29/12/1906: Πρώτα κινούμενα σχέδια στο σινεμά 29/12/1926: Θάνατος Ράινερ Μαρία Ρήλκε 29/12/1890: Σφραγή ινδιάνων στο Wooden Knee 30/12/1656: Εφεύρεση πέννας 30/12/1916: Θάνατος Rosenthal 30/12/1966: Εκδιεται η απόφαση της δίκης Λαμπτράκη (Γκοτζαμάνης: φυλάκιση 11 ετών, Εμμανουηλίδης: φυλάκιση 8,5 ετών) 30/12/1909: Ψήφιση νόμου για την αργία της Κυριακής 30/12/1976: Η δημοτική καθηρώνεται ως επίσημη γλώσσα στα έγγραφα του δημοσίου 30/12/1955: Επιστροφή των τελευταίων εθελοντών στρατιωτών από την Κορέα 30/12/1934: Υπογράφει σύμβασης για ίδρυση ραδιοφωνικού σταθμού στην Ελλάδα 30/12/1957: Γέννηση Νίκου Πορτοκάλιογλου 30/12/1981: Καθηρώνονται τα μονά - ζυγά στο κέντρο της Αθήνας για την αντιμετώπιση του νέφους 31/12/1944: Ο αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός χρίζεται αντιβασιλίας 31/12/1987: Εφαρμογή ΦΠΑ στην Ελλάδα 31/12/1925: Απαγορεύεται η πωλήση κομμένου καπνού για τσιγάρα 31/12/1911: Γέννηση Nino Rota 31/12/1882: Θάνατος Λέοντα Γαμβέτα 31/12/1931: Γέννηση Κώστα Βουτσά 31/12/1968: Παρθενική πτήση του πρώτου υπερηχητικού αεροπλάνου (Τουτόλεφ 144) 31/12/1877: Θάνατος Δημήτριου Βουλγαρη, κυριότερου εκπρόσωπου της πολιτικής φαυλότητας στην Ελλάδα.

● Θριάμβευσε ο Καραμανλής, όπως είχε δριάμβευσε και ο Σημίτης ●●● Και πάρελασαν όλοι οι υπουργοί για να μας πουν ότι δριάμβευσε ●●● Βλέπετε, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε μόνοι μας ●●● Πρέπει να μας το πουν πολλές φορές, μπας και το εμπεδώσουμε ●●● Θριάμβευσαν κι αυτοί, δριάμβευσαν κι οι άλλοι, εμείς όμως γιατί δεν αισθανόμαστε τους δριάμβους τους; ●●● Προφανώς, επειδή έχουμε το ρόλο που είχαν οι αιχμάλωτοι στους ρωμαϊκούς δριάμβους ●●● Το ρόλο των λαφύρων ●●● Ο Πανάρας προτείνει Κωνσταντόπουλο για τη δημαρχία της Αθήνας ●●● Ο Αλογοσκούφης προτείνει Γιάννα ●●● Και ο Κακλαμάνης προτείνει... Νικήτα ●●● Δεν μπορείς να πεις, η ΝΔ είναι πλουραλιστικό κόμμα ●●● Τί λείπει; Μια πρόταση για Σημίτη ●●● Γιατί όχι; Βέρος Αθηναίος είναι, σπίτι στο Κολωνάκι έχει, έμπειρος είναι, μια χαρά όταν πηγαίνει το δημαρχικό ●●● Μήπως, όμως, θα έπρεπε η πρόταση να

γίνει από το επιπελείο του Γιωργάκη; ●●● ● Υπάρχει καλύτερη εκδίκηση από το να τον προτείνεις για δήμαρχο; ●●● Αβάσταχτη κατάσταση η πολιτική αφάνεια, πάντως ●●● Ξέρεις τί είναι να μη σε δυμάται κανένας, να μη σε μνημονεύει κανένας, εσένα που μοστράριζες σαν ο σημαντικότερος πολιτικός της μεταπολίτευσης; ●●● Φέτος είναι λέει της μόδας κάτι πολύ κοντές φουστίτσες ●●● Φοριούνται και από άντρες, αν δεν εννοήσατε ●●● Ο Λένιν είχε γράψει κάτι πολύ ωραίο για αετούς και κότες ●●● Ο αετός -έγραψε- μπορεί κα-

μιά φορά να πετάξει χαμηλά, όμως η κότα δεν υπάρχει περίπτωση να πετάξει ●●● Ασκήσεις ανασχηματισμολογίας από τα στελέχη της ΝΔ ●●● Ωραίο σπορ, διασκεδαστικό και πολιτικά αφέλιμο ●●● Αντί να μιλούν για μίζες και σκάνδαλα, καλύτερα να παιζουν την κολοκυδιά με το ποιος έρχεται, ποιος φεύγει και ποιος μετακινείται ●●● Γι' αυτό και το Μαξίμου ενδιαρρύνει το σχετικό παιχνίδι ●●● Ασε που ο Καραμανλής ενισχύει το προφίλ του ως παντοδύναμος και υπεράνω ●●● Ο Γιωργάκης, από την άλλη, ρίχνει προειδοποιητικές ●●● Τους ομήρους συντρόφους μας ●●●

◆ Αποφασισμένος να παίξει το ρόλο του ως «ανευθυνούπτευθυνού όρχοντα» ο Παπούλιας, στενοχώρησε τους τέως συντρόφους του στο ΠΑΣΟΚ. Την ώρα που αυτοί προσπαθούσαν να ασκήσουν αντιπολίτευση στην κυβέρνηση για το αποτελέσμα της συνόδου κορυφής της ΕΕ, ο Παπούλιας δεν εφείσθη επαίνων για το «καλό αποτέλεσμα» του Καραμανλή. Ετοι είναι. Ο πρόεδρος, ως γλάστρα

Καλή χρονιά

Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελευταίο του 2005. Η «Κ» δεν θα κυκλοφορήσει το επόμενο (31 Δεκέμβρη) και το μεθεόπλευρο (7 Γενάρη) Σάββατο. Το ραντεβού μας είναι για το Σάββατο 14 Γενάρη, με το πρώτο φύλλο του 2006.

Ευχόμαστε, λοιπόν, σε όλες και όλους ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, με το περιεχόμενο που έχει αυτή η ευχή για όλους μας. Περιεχόμενο πρωτότιστως συλλογικό, κοινωνικό.

του πολιτεύματος, πρέπει να λέει καλά λόγια για τον πρωθυπουργό, όποιος κι αν είν' αυτός. Και ο Παπούλιας ξέρει πως παίζεται το παιχνίδι.

◆ Μέσα σε κλίμα γενικής αδιαφορίας συζητήθηκε και ψηφίστηκε ο κρατικός προϋπολογισμός στη Βουλή. Αν η αδιαφορία αφορούσε μόνο το στημένο κοινοβουλευτικό θέμα με την άνευ ουσίας φυλαρίας, θα τη σχολιάζαμε θετικά. Δυστυχώς, όμως, έχουμε αδιαφορία με τη μορφή της κοινωνικής απάθειας και της μοιρολατρίας.

◆ «Οσοι κάνουν τραπέζια αυτές τις ημέρες καλόν είναι να μη λένε πολλά», είπε ο Ρουσόπουλος, απευθύνοντας

οδηγία προς ναυτιλομένους υπηργούς. Διότι, ναι μεν το Μαξίμου έχει εγκρίνει την ανασχηματισμολογία, όμως στα τραπεζώματα των δημοσιογράφων που οργανώνουν οι υπουργοί ρέει και λίγο αλκοόλ, λύνονται οι γλώσσες και... βγαίνουν τα θέματα. Κι επειδή το Μαξίμου θέλει να μονοπωλεί το ίδιο τη γείτονα στήλης «Η παπάρα της εβδομάδας», προειδοποιεί τους υπουργούς να βάλουν φερμουάρ στο στόμα τους (ειδικοί εκείνοι που το έχουν απύλωτο).

◆ Ο Ρουσόπουλος έδωσε, επίσης, (ανεπισήμως επισήμως) το χρήσιμα για τη δημαρχία της Αθήνας στον Κακλαμάνη, με τη δήλωση: «Εάν ο Νικήτας θελή-

σει να είναι υποψήφιος για το Δήμο της Αθήνας, πιστεύω ότι θα είναι μια πολύ καλή λύση για την πόλη. Θα κάνει έργο». Κι έτσι, έμεινε ο Αλογοσκούφης με τη... Γιάννα στο χέρι (ή μήπως η Γιάννα με τον Αλογοσκούφη;).

◆ Επειδή, πάντως, η κυρία είναι ιδιαίτερα μηνιστικά και έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της (και μεγάλες φιλοδοξίες, βέβαια) θα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ανακαλύψαμε -μετά την εισβολή και την καταστροφή- κάποια ικανότητα για την επανεκκίνηση προγραμάτων κατασκευής οπλών μαζικής καταστροφής, αλλά δεν βρήκαμε τέτοια οπλα. Τζορτζ Μπους (για το Ιράκ)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Είναι καιρός να επανεξετάσουμε το θεομό της Σύλλογικής Σύμβασης Εργασίας και να περάσουμε σε συμβάσεις κλαδικές και επιχειρησιακές.

Ο διοικητικός Κυριακόπουλος Η Ελλάδα είναι η πιο απαισιδόξη χώρα του πλανήτη. Αυτό προκύπτει από πολλούς στοιχείους που προστατεύεται η πολιτική κομμένου καπνού για τσιγάρα 31/12/1911: Γέννηση Nino Rota 31/12/1882: Θάνατος Λέοντα Γαμβέτα 31/12/1931: Γέννηση Κώστα Βουτσά 31/12/1968: Παρθενική πτήση του πρώτου υπερηχητικού αεροπλάνου (Τουτόλεφ 144) 31/12/1877: Θάνατος Δημήτριου Βουλγαρη, κυριότερου εκπρόσωπου της πολιτικής φαυλότητας στην Ελλάδα.

δείνωση των οικονομικών του. Επίσης, 4 στους 10 είναι ανασφαλείς με τη δουλειά τους, καθώς έχουν αποδεχεται την πιθανότητα να παραμείνουν άνεργοι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Τιμολόγιο για τις λίστες δημοφιλίας κυκλοφορεί στην πολιτική πιάτσα. Τόσα για μια θέση στην πρώτη σε πάντες πέντε θέσεις, τόσα για τις

■ Ο αστυνομικός τσαμπουκάς δεν θα περάσει

ΕΝΑ ΕΥΡΥ φάσμα πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων κατήγγειλε την προκλητική εισβολή διμοιρίας των ΜΑΤ στα γραφεία του «Δικτύου για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα», το βράδυ της Πέμπτης 15 Δεκεμβρη (προλάβαμε την ειδηση στο κλείσιμο του προηγούμενου φύλου μας και γράψαμε δυο λόγια επί του πιεστηρίου. Σε συνέντευξη Τύπου, που οργανώθηκε στα γραφεία του «Δικτύου» την περασμένη Τρίτη έγιναν οι καταγγελίες και ανακοινώθηκε ότι κατατέθηκε μήνυση κατά των αστυνομικών.

Η κίνηση αυτή δεν ήταν τυχαία. Εντάσσεται σε ένα γενικότερο κλίμα τρομοκράτησης του κόσμου της πολιτικής αμφισβήτησης. Είναι το δεύτερο μαζικό πογκρόμ που γίνεται στα Εξάρχεια και η εισβολή στα γραφεία μιας πολιτικής οργάνωσης, χωρίς ένταλμα, χωρίς καν την παρουσία εισαγγελέα, είναι το «βήμα παραπάνω». Αν αυτό περάσει στο ντούκου, αν νομιμοποιηθεί αυτή η πρακτική, τότε οι μπάτσοι δεν θα μπαίνονται μόνο στα καφέ και στα δημόσια στέκια αλλά και στα γραφεία συλλογικούτων του ευρύτερου αντικαπιταλιστικού χώρου. Το «Δίκτυο», βέβαια, δεν επιλέχτηκε τυχαία για να σταλεί το τρομοκρατικό μήνυμα. Ένα μήνυμα προς την ίδια την οργάνωση (σύγουρα ενοχλεί η συμμετοχή της στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους) και προς τον ευρύτερο αντικαπιταλιστικό χώρο: «όταν χτυπιέται το Δίκτυο, φανταστείτε τι έχετε να πάθετε οι υπόλοιποι». Γι' αυτό και δεν πρέπει να περάσει και δεν θα περάσει ο κατασταλτικός τσαμπουκάς.

■ Πάουελ ξεμπροστιάζει Ευρωπαίους

Τα πήρε στο κρανίο ο πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ και σε συνέντευξη-ποτομό στο BBC την έπεισε άγρια στους ευρωπαίους ηγέτες που παριστάνουν τους έκπληκτους και αποποιούνται κάθε ευθύνη για τις απαγωγές «υπόπτων για τρομοκρατική δράση» και τη μεταφορά τους σε τοποθεσίες που δεν καλύπτονται από την αμερικανική νομοθεσία. Ο Πάουελ χαρακτήρισε τους ευρωπαίους διπρόσωπους και ξεκαθάρισε ότι η ιστορία αυτή δεν είναι «ούτε νέα ούτε άγνωστη» για την Ευρώπη. «Οι περισσότεροι από τους ευρωπαίους φίλους μας -είπε- δεν μπορούν να είναι σοκαρισμένοι για το γεγονός ότι με την πάροδο των χρόνων είχαμε μεθόδους για άτομα υπαίτια ή ύποπτα για τρομοκρατική δράση. Η πρακτική της μεταφοράς υπόπτων δεν είναι ούτε νέα ούτε άγνωστη για τους ευρωπαίους φίλους μου!»

Η πλάκα είναι ότι ουδείς από τους «ευρωπαίους φίλους» τολμήσεις να τον διαψεύσει. Εκαναν γαργάρα την αποκάλυψη του, φοβούμενοι μήπως δουν την άλλη μέρα να διοχετεύονται σε ΜΜΕ μυστικές συμφωνίες και ποι ραφέ γι' αυτή τη φρικτή ιστορία, την οποία ήθελαν να φορτώσουν μόνο στις ΗΠΑ, ενώ όλοι μαζί τις κάνουν τις βρομίες.

■ Η φρίκη της μετανάστευσης

Ισχυρό σοκ υπέστησαν εργάτες της Ναυπηγεστικευαστικής Ζώνης στο Πέραμα την ώρα που βοηθούσαν το πλοίο «ΠΑΝΑΓΙΑ» να δέσει σε ντόκο της Ζώνης, όπου θα άρχιζε επισκευαστικές εργασίες. Την ώρα που κατηύθυναν τους χειρισμούς από τη λάντζα είδαν να κουνιούνται χέρια από την τρύπα του τιμονιού στην πρύμνη του πλοίου. Πριν συνειδητοποίησαν τι γίνεται, ένας άνθρωπος έπεισε στη θάλασσα. Με τη βοήθεια της Πυροσβεστικής βγήκε σε λίγο ένας δεύτερος. Με νοήματα τους εξήγησαν ότι υπήρχε και ένας τρίτος, ο οποίος είχε πεθάνει και χάθηκε στη θάλασσα. Χώθηκαν στην τρύπα του τιμονιού πριν 15 μέρες σ' ένα λιμάνι της Γκάνας. Σ' ένα χώρο που μόλις χωρά ένας άνθρωπος. Σ' ένα χώρο που δεν είναι στεγανός αλλά ανήκει στα βρεχάμενα τμήματα του πλοίου. Οταν έχει φουρτούνα, το σημείο αυτό βυθίζεται περιοδικά στη θάλασσα και ας απέχει γύρω στα τέσσερα μέτρα από την επιφάνεια του νερού. Εμειναν 15 μέρες εκεί, χωρίς φαγητό, ακίνητοι σχεδόν, γιατί κάθε κίνηση μπορεί να σε ρίξει πάνω στον άξονα του τιμονιού και να γίνεις κιμάς. Ήταν άστροι και σκελετώμενοι είπαν οι εργάτες και οι πυροσβέστες, που δεν μπορούσαν να συνέλθουν από το σοκ. Τί να πεις εσύ και τί να σχολιάσεις γι' αυτή τη φρίκη της μετανάστευσης;

■ Απαγωγή Πακιστανών μεταναστών

Αποκαλύφτηκε η σύμπραξη της κυβέρνησης

Την περασμένη βδομάδα, ο Βουλγαράκης χτυπούσε το χέρι στο τραπέζι και διέψευδε ότι έγινε απαγωγή Πακιστανών μεταναστών από έξι νεας (μάλλον βρετανικές) μυστικές υπηρεσίες, λέγοντας ότι είναι «ή προβοκάτσια ή φάρσα». Τούτη τη βδομάδα, όμως, φοβούμενος ότι ενδεχομένως να υπάρξουν αποκαλύψεις και όταν πληροφορήθηκε ότι ορισμένοι Πακιστανοί έχουν ήδη κληθεί και κατέθεσαν στις δικαστικές αρχές, τη γύρισε την πλάκα και δηλώνει ότι «θεσμικά αυτό το περιστατικό δεν έχει υπάρξει», αφήνοντας να εννοηθεί, ότι μπορεί να έχει υπάρξει... εξωθεσμικά.

Ομως, ήταν αυτός ο ίδιος, τη μέρα που χτυπούσε το χέρι στο τραπέζι, που έλεγε στους δημοσιογράφους, ότι αν γινόταν τέτοιο περιστατικό οι ελληνικές υπηρεσίες

ασφάλειας θα το γνώριζαν. «Μην υποτιμάτε τις υπηρεσίες ασφάλειας», έλεγε με σούμπρο και συμπλήρωνε: «Θα πιστέψετε τρεις κυβερνήσεις (σ.σ. Ελλάδας, Βρετανίας και Πακιστάν) ήδυ άτομα;».

Εμάς, όμως, δεν μας πειθούν ούτε οι δικαστικές αρχές. Δήλωσε την περασμένη Δευτέρα ο προϊστάμενος της εισαγγελίας πρωτοδικών Αθηναίας Δ. Παπαγγελόπουλος, ύστερα από σύσκεψη με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δ. Λινό: «Από την έρευνα της εισαγγελίας όπου υπάρχουν ευθύνες θα αποδοθούν. Η εισαγγελία Αθηνών έχει τα κότσια να βρει την άκρη». Και μεις ρωτάμε τον πάντα λαλίστα τον. Παπαγγελόπουλο: τόσους μήνες γιατί η εισαγγελία δεν βρήκε την άκρη; Από τις 29 του περασμένου Ιούλη έχει στα χέρια του τη μηνυτήρια αναφορά του προέδρου

της Πακιστανικής Κοινότητας. Μήπως μπορεί να μας πει τί έκανε; Και μη μας πει ότι ο ίδιος δεν πήρε χαμπάρι. Γιατί δεν κατατέθηκε μόνο μια μηνυτήρια αναφορά, αλλά υπήρξαν δημοσιεύματα, ακόμα και τηλεοπτικές εκπομπές. Δεν έτυχε να πάρει τίποτα τ' αυτή της. Παπαγγελόπουλο; Δεν μας πείθει. Απλά, τότε νόμισε ότι οι φοβισμένοι Πακιστανοί δεν θα το τραβήξουν άλλο και άφησε τη μήνυση ν' αρχινιάσει. Στη συνέχεια, από τη στηρή που το θέμα βγήκε από το BBC και άρχισε να γίνεται ντόρος στην Ελλάδα, δεν μπορούσε παρά να βγάλει τη μήνυση από το φραγκιασμένο ράφι. Πώς, λοιπόν, να έχει κανείς εμπιστούση σε μια υπηρεσία που συμπεριφέρθηκε μ' αυτό το τρόπο;

Για μας δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι οι 28 Πακιστα-

νοί μετανάστες απήχθησαν από έλληνες πράκτορες, οι οποίοι δρούσαν για λογαριασμό των Βρετανών. Δεν θα μπορούσαν οι Βρετανοί μόνοι τους να κάνουν τόσες συλληψεις, χωρίς να ξέρουν τη γλώσσα και τον τόπο. Ούτε θα μπορούσαν να συντηρούν φυλακή για τόσα άτομα, χωρίς να το έχουν πάρει χαμπάρι οι ελληνικές υπηρεσίες. Τώρα, αν ήταν η Αντιτρομοκρατική ή η ΚΥΠ, αυτό εμείς δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε και ούτε μας ενδιαφέρει σε τελευταία ανάλυση. Περιμένουμε να δούμε ποια θα είναι η εξελίξη και είμαστε έτοιμοι να καταγγελούμε, να φωνάξουμε, γιατί δεν έχουμε εμπιστούση σε καμιά υπηρεσία. Η μόνη δικλίδα ασφαλείας είναι το ζήτημα να εξακολουθήσει να παραμένει στην επικαιρότητα. Αν φύγει, θα υπάρξει κουκούλωμα.

Na λήξει τώρα η ομηρία των Καλαϊτζίδη - Καρασαρίνη - Ασπιώτη

Οι πρώτες αιτήσεις αποφυλάκισης των Γιώργου Καλαϊτζίδη, Πέτρου Καρασαρίνη και Παναγιώτη Ασπιώτη απορρίφθηκαν. Η ανακρίτρια ζήται εξάμηνη παράταση της ανάκρισης και στις αρχές του χρόνου θα κριθεί η παράταση της προφυλάκισής τους για ένα ακόμη εξάμηνο. Αν τα πράγματα μείνουν ως έχουν, οι τρεις αγωνιστές θα παραμείνουν στη φυλακή να περιμένουν τη δίκη τους. Γιατί στα πρόσωπά τους επιχειρείται ένα γενικότερο πείραμα. Είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που αγωνιστές θα κριθεί η παράταση της προφυλάκισής τους για ένα ακόμη εξάμηνο. Αν τα πράγματα μείνουν ως έχουν, οι τρεις αγωνιστές θα παραμείνουν στη φυλακή να περιμένουν τη δίκη τους. Γιατί στα πρόσωπά τους επιχειρείται ένα γενικότερο πείραμα.

Θίασο που με έξιδα του Γιώργου Καλαϊτζίδη, Πέτρου Καρασαρίνη και Παναγιώτη Ασπιώτη απορρίφθηκαν στην Αλεξανδρεία για προσκύνη στην πατριάρχη;

Ο κατασταλτικός αέρας που φυσάει είναι γνωστός. Δεν είναι καινούργιο φρούτο. Εκείνο που επιτρέπει στον διωκτικό μηχανισμό να φέρεται τόσο προκλητικά είναι η θέση του στα Βαλκάνια. Οι πρώτες αιτήσεις αποφυλάκισης των Γιώργου Καλαϊτζίδη, Πέτρου Καρασαρίνη και Παναγιώτη Ασπιώτη στην Αλεξανδρεία για προσκύνη στην πατριάρχη έγιναν στην περασμένη Δευτέρα στο Πολυτεχνείο οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους που μετέβησαν στην Αλεξανδρεία στ

■ Ακριβαίνουν τα καύσιμα στο Ιράκ!

Μόνο σαν ανέκδοτο θα μπορούσε να ακουστεί αυτή η ειδηση. Ομως, δε βγάζει γελοιο αλλά οργή μέσα στον ιρακινό λαό που πάγωσε μαθαίνοντας ότι οι τιμές των καυσίμων διπλασιάστηκαν για να σωθεί η «εθνική οικονομία!» Ναι, στο Ιράκ που πετάς καρφίτσα και βγαίνει πετρέλαιο, η βενζίνη και το ντζελ αυξήθηκαν 200%, η απλή 150% και το γκαζάκι του υγραερίου 100%. Δεν έχει σημασία αν η βενζίνη εξακολουθεί να είναι φθηνή (για τα δικά μας μέτρα) στο Ιράκ. Γιατί εκεί οι μισθοί είναι της τάξης των 50 λεπτών την ώρα και μιλάμε για μια απ' τις μεγαλύτερες πετρελαιοπαραγωγές χώρες του κόσμου (την τρίτη με τα μεγαλύτερα αποθέματα). Αυτή η πρόκληση ήταν που ξεσήκωσε θυελλώδεις αντιδράσεις με διαδηλώσεις στη Νατζάφ, την Καρμπάλα, τη Σουλεϊμανίγια και τη Βασόρα, όπου οδηγοί απέκλεισαν δρόμους και έκαψαν λάστιχα. Κατά τ' άλλα, καλά πάει η «δημοκρατία» στο Ιράκ. Δημοκρατία της πείνας για να ακριβολογούμε...

■ Πώς γίνεται οι Χέρι-Χέρι αμερικανόδουλοι και... κομμουνιστές;

Το ερώτημα απευθύνεται (ρητορικά βέβαια, γιατί δεν περιμένουμε καμία απάντηση) στους «συντρόφους» του Περισσού. Που στο «Ριζοσπάστη» της περιστρέψης Τετάρτης (21/12) τους ξέφυγε και χωρίς ντροπή επιβεβαίωσαν ότι στο «Εθνικό Ιρακινό Ψηφοδελτίο», του οποίου γηγέται το κόμμα του πρώην δοτού πρωθυπουργού Ιγιάντ Αλάουι, «συμμετέχουν κοσμικά σουνιτικά και σιτικά κόμματα, μεταξύ των οποίων και το ΚΚ Ιράκ!» Ναι καλά διαβάσατε. Το «ΚΚ Ιράκ που την προηγούμενη βδομάδα έλαβε και συλλυπητήριο τηλεγράφημα καταδίκης της «τρομοκρατικής» δολοφονίας κάποιων στελεχών του με την υπογραφή του κ. Αγγουράκη. Το «ΚΚ Ιράκ που συμμετέχει σε όλες τις διεθνείς συναντήσεις που οργανώνει ο Περισσός και αναγρέευεται σε «αντιστασιακή οργάνωση». Μα καλά για τόσο μαλάκες θεωρεί ο Περισσός τους οπαδούς του; Να χάψουν ότι οι «αντιστασιακοί» μπορούν να κατέβουν στις εκλογές χεράκι χεράκι με τα τσιράκια των Αμερικάνων; Για να πετύχουν ποιο πράγμα; Την «εθνική συμφιλίωση» ή την εύνοια των κατακτητών μήπως και... τους πείσουν να αποχωρήσουν; Τέτοια «αντισταση» μέχρι και ο Μπους θα υπεράσπιζε (κάτι ήξερε όταν τους άφηνε να γιορτάσουν ελεύθερα την Πρωτομαγιά, λίγο μετά την πύρρειο νίκη του στις πύλες της Βαγδάτης).

■ Εκλογές στο Ιράκ

Λίγο πριν τη θύελα...

Τα πρώτα αποτελέσματα των ιρακινών βουλευτικών εκλογών, που θα εκλέξουν την πρώτη βουλή με θητεία τετραετίας (τουλάχιστον έτοι προσδοκούν), ήταν καθόλα αναμενόμενα. Η προσέλευση των ψηφοφόρων ήταν αρκετά μεγάλη (γύρω στο 70% σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις), εφόσον ακόμα και σε σουνιτικές περιοχές υπήρξε συμμετοχή και οι επιθέσεις ήταν σχετικά περιορισμένες. Πράγμα όμως που δεν σημαίνει καμία υποχώρηση των αντιαμερικανικών και αντικατοχικών αισθημάτων, όπως επεσήμαναν αικόμα και δυτικοί αναλυτές (όπως ο ανταποκρίτης στη Φαλούτζα του αμερικανικού MSNBC, 19/12/05).

Με καταμετρημένο το 89% των ψήφων στην περιφέρεια της Βαγδάτης (τη μεγαλύτερη περιφέρεια του Ιράκ), η «Ενωμένη Ιρακινή Συμμοχία» (ο συνασπισμός των Σιτών που είχε κερδίσει την πλειοψηφία στις προηγούμενες εκλογές) κερδίζει το 58%, ο συνασπισμός τριών σουνιτικών κομμάτων (συμπεριλαμβανομένου του δημοφιλέστερου «Ισλαμικού Κόμματος») ονόματι «Μέτωπο Ιρακινής Συμφωνίας» έρχεται δεύτερος κερδίζοντας το 19% και το «Εθνικό Ιρακινό Ψηφοδελτίο» (στο οποίο συμμετέχει και το «ΚΚ!» με επικεφαλής τον πρώην δοτό πρωθυ-

πουργό Ιγιάντ Αλάουι έρχεται τρίτο με 13.5% των ψήφων. Στη Βασόρα (τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ), η «Ενωμένη Ιρακινή Συμμοχία» κέρδισε το 77% των ψήφων με το ψηφοδελ-

το του Αλάουι να καταποντίζεται στο 11%. Στις κουρδικές περιοχές «σαρώνει» ο συνασπισμός των κουρδικών κομμάτων, ενώ στις σουνιτικές περιοχές η υπεροχή ανήκει στο «Μέτωπο Ιρακινής

Συμφωνίας», που κέρδισε το 73% στην επαρχία Ανημπάρ, 36% στη Νινεβί, 33% στη Σαλαχούντην και 36% στη Ντιάλα. Συνολικά σε όλο το Ιράκ, με καταμετρημένο το 90% των ψήφων, η «Ενωμένη Ιρακινή Συμμοχία» φαίνεται να κατακτά 110 βουλευτικές έδρες απ' τις 275 (ποσοστό 40%), η «Κουρδική Συμμοχία» 40 έδρες (ποσοστό 14.5%), το σουνιτικό «Μέτωπο Ιρακινής Συμφωνίας» 35 έδρες (ποσοστό 12.7%) και το «Εθνικό Ιρακινό Ψηφοδελτίο», 20 έδρες (ποσοστό 7.3%).

Βροχή όμως πέφτουν οι καταγγελίες για νοθεία στις εκλογές. Μέχρι στιγμής, σύφωνα με την Κεντρική Εκλογική Επιτροπή, οι καταγγελίες, που αφορούν από αστυνομικούς εκφρισμούς και κλοπή καλπών μέχρι απειλές δολοφονίας, έχουν ξεπεράσει τις 1200 με τις 25 απ' αυτές να κρίνονται τόσο σοβαρές που μπορεί να προκαλέσουν μέχρι και επανάληψη των εκλογών. Για να υπάρχει μέτρο σύγκρισης, τον περασμένο Γενάρη μόνο πέντε καταγγελίες κρίθηκαν τόσο σοβαρές. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι στη Μοσούλη καταγγέλθηκε ότι αστυνομικά μπλόκα εμπόδιζαν τους Σουνίτες να εισέλθουν στα εκλογικά κέντρα και Κούρδοι πολιτικοί μοίραζαν λεφτά στους ψηφοφόρους για να τους ψηφίσουν. Στη δε Να-

τζάφ (την ιερή πόλη των Σιτιών) ο τοπικός κυβερνήτης διέταξε να διεξαχθούν έρευνες για νοθεία όταν στα χέρια τεσσάρων ανδρών βρέθηκε κάλπη με εκατοντάδες πλαστά ψηφοδελτια. Οι καταγγελίες έκαναν τους εκπροσώπους των σουνιτικών κομμάτων να δηλώσουν ότι δεν αναγνωρίζουν το αποτέλεσμα των εκλογών στην Βαγδάτης απειλώντας να μπλοκάρουν το σχηματισμό κυβέρνησης. Την Τετάρτη μάλιστα έγινε συνάντηση 20 κομμάτων και οργανώσεων (συμπεριλαμβανομένων και των σουνιτικών) στα γραφεία του κόμματος του πρωθυπουργού Ιγιάντ Αλάουι, όπου αποφασίστηκε να συγκεντρωθούν όλες οι καταγγελίες και να σταλούν εκτός απ' την Κεντρική Εκλογική Επιτροπή σε διεθνείς οργανισμούς (όπως ο ΟΗΕ). Για την ώρα δεν ζητήθηκε η επανάληψη των εκλογών. Παρόλα αυτά η εκλογική επιτροπή αρνήθηκε τις καταγγελίες για νοθεία και συνέχιζε κανονικά την καταμέτρηση που πρόκειται να ολοκληρωθεί μέσο στο προσεχές δεκαήμερο. Ολοι φοβούνται όμως ότι αν αγνοηθούν τελικά οι καταγγελίες, θα ξεσπάσει θύελλα καταστρέφοντας ανεπανόρθωτα το δημοκρατικό προσωπείο που επιχειρείται να στηθεί στο Ιράκ με τις εκλογές.

■ Βενεζουέλα

Τελεσίγραφο στην Exxon

Ηκυβέρνηση της Βενεζουέλας έδωσε προθεσμία μέχρι το τέλος του 2005 στην ExxonMobil, τη μεγαλύτερη πετρελαιϊκή εταιρία στον κόσμο, να μπει μέτοχος σε κοινή επιχείρηση με το κράτος. Διαφορετικά είναι σχεδόν βέβαιο, σύμφωνα με ρεπορτάρια του BBC (20/12/05), ότι θα χάσει τα δικαιώματα εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων πετρελαϊκού στη χώρα.

Η κυβέρνηση Τσάβες έχει επαναδιαπραγματευτεί και υπογράψει νέες συμφωνίες με όλες τις σχεδόν τις ζένες πετρελαιϊκές εταιρίες. Ύστερα από μήνες πιέσεων, η Chevron, η BP, η Shell και η Total, συμφώνησαν να μεταβιβάσουν ένα μερίδιο των

συμφερόντων τους στο κράτος της Βενεζουέλα, που να του επιτρέπει να ασκεί έλεγχο στις εταιρίες. Επιπλέον, οι εταιρίες που έχουν υπογράψει τις νέες συμφωνίες θα πληρώνουν πολύ περισσότερο φόρο. Μόνο η ExxonMobil έχει στυλώσει τα πόδια και αφεύται μέχρι στηγμή να δεχτεί τους όρους της νέας συμφωνίας.

Οπως είναι γνωστό, ο Τσάβες χρησιμοποιεί τα αυξημένα έσοδα από τις ψηφές της πετρελαϊκού για τη χρηματοδότηση κοινωνικών προγραμμάτων, που απευθύνονται στη φτωχολογία των πολεων και της υπαίθρου, διατηρώντας έτσι ψηλά τη δημοτικότητά του και δια-

σφαλίζοντας την παραμονή του στην εξουσία.

Σύμφωνα με ρεπορτάρια του BBC (16/12/05), στον προϋπολογισμό του 2006, το 41% των συνολικών δαπανών, το τεράστιο ποσό των 16.6 δισ. δολαρίων, προορίζεται για κοινωνικά προγράμματα. Τρία είναι τα σημαντικότερα από τα παίρνουν μέρος 14.000 κουβανοί γιατροί, που διαθέτουν σχετική εμπειρία, ενώ έχει αρχίσει η χορήγηση υποτροφιών για την εκπαίδευση 20.000 νέων Βενεζουελανών στην Κούβα και στη Βενεζουέλα, που θα αντικαταστήσουν τους Κουβανούς.

Και επειδή από κάποιες πλευρές η πολιτική Τσάβες προβάλλεται λίγο πολύ ως ένας νέος δρόμος προς το σοσιαλισμό στον 21ο αιώνα, θε-

λουμε να επαναλάβουμε ότι ο Τσάβες δεν είναι παρά ένας συνεπής σοσιαλδημοκράτης ηγέτης, με αντιαμερικανικά και αντιμπεριαλιστικά στοιχεία στην πολιτική του, ο οποίος πατάει και στηρίζεται από τη μια στην έντονη αντίθεση των λαών της Λατινικής Αμερικής απέναντι στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και την πολιτική σκληρής λιτό

«Δημοκρατικό» εκβιασμό...

Ησυντριπτική νίκη της Χαμάς στον τέταρτο γύρο των δημοτικών εκλογών της προηγούμενης Πέμπτης 15/12 (που είχαν μάλιστα μεγάλη συμμετοχή, της τάξης του 75%), ήταν αρκετή για να διαλύσει και τα τελευταία ψήγματα «δημοκρατισμού» στους όψιμους υποστηρικτές της Παλαιστίνης. Η νίκη της Χαμάς ήταν καθαρή και δεν αμφισβήθηκε από κανέναν. Κατόρθωσε μάλιστα να επικρατήσει σε πόλεις που αποτελούσαν προπτύργια της Φατάχ, όπως η Ναμπλούς, η Τζενίν, η Καλκίλια (δηλαδή οι τρεις από τις έξι μεγαλύτερες πόλεις της Δυτικής Οχθης) καθώς και η Ελ-Μπιρέχ. Στη Ναμπλούς, που αποτελεί και τη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης, η Χαμάς κέρδισε το 73% των ψήφων με τη Φατάχ να κερδίζει μόλις το 13%. Επει πάρα το γεγονός ότι η Φατάχ κέρδισε σε περισσότερες περιφέρειες από τη Χαμάς, η Χαμάς κέρδισε στις πολυπληθέστερες με αποτέλεσμα οι πόλεις και οι κοινότητες που επικράτησε η Χαμάς να έχουν συνολικό πληθυσμό 1.1 εκατομμύρια κατοίκους, ενώ αυτές που επικράτησε η Φατάχ έχουν συνολικό πληθυσμό μόλις 700.000. Στη δε Ραμάλα, η Φατάχ επικράτησε μετά βίας, με τη Χαμάς και το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης να συγκεντρώνουν μαζί περισσότερους ψήφους από τη Φατάχ.

Αυτή η εξέλιξη, που ανέτρεψε τα γκάλοπ που έδιναν στη Φατάχ 50% και στη Χαμάς 30%, αποδεικνύοντας πόσο στημέ-

νες ήταν αυτές οι δημοσκοπήσεις, θορύβησε τον «δημοκρατικό» κόσμο, που έσπευσε να προχωρήσει σε έναν άνευ προηγουμένου εκβιασμό για να εμποδίσει την πολιτική άνοδο των «τρομοκρατών». Με απόφαση της αμερικανικής βουλής των αντιπροσώπων, με ψήφους 397 υπέρ και μόλις 17 κατά, η αμερικανική «βοήθεια» στην Παλαιστινιακή Αρχή θα διακοπεί αν η Χαμάς συμμετάσχει στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές που θα γίνουν σε ένα μήνα. Εκτός... κι αν η Χαμάς αναγνωρίσει το κράτος του Ισραήλ, αποκηρύξει την «τρομοκρατία» και διαλύσει το ένοπλο τμήμα της, δηλαδή αυτοδιαλυθεί!

Και καλά, δεν θα περίμενε κανείς κάπιτι διαφορετικό από τους Αμερικάνους, μήπως όμως η «δημοκρατική» Ευρώπη διαφοροποιήσει καθόλου; Προς μεγάλη απογοήτευση των «ευρωλάγων δημοκρατών», ο Χαβίε Σολάνα έκανε μια προκλητική ανακοίνωση κατά την επί-

σκεψή του στο Τελ-Αβίβ. Υιοθετώντας την αμερικανική θέση, ο Σολάνα δήλωσε ανοιχτά ότι θα είναι πολύ δύσκολο η ΕΕ να στελνει οικονομική βοήθεια σε μια κυβέρνηση που θα έχει μέλη που δεν θα καταδικάζουν τη βία και δεν θα αναγνωρίζουν στο Ισραήλ το δικαίωμα ύπαρξης. Το ότι το Ισραήλ «αναγνωρίζει» στους Παλαιστινίους το δικαίωμα να υπάρχουν δολοφονώντας τους, γκρεμίζοντας τα οπίτια τους και αποκλείοντάς τους μέσα στην ίδια τους τη γη, ουδέποτε απαισχολήσει τους «ευαίσθητους δημοκράτες» του «πολιτισμένου κόσμου»!

■ ...και “δημοκρατικοί” αποκλεισμοί

Πέρα απ' τους εκβιασμούς, όμως, υπάρχουν και πιο πρακτικές «δημοκρατικές» μέθοδοι για τον αποκλεισμό της Χαμάς απ' τις εκλογές. Τέτοια ήταν και

η απόφαση της ισραηλινής κυβέρνησης να απαγορεύσει στους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ να ψηφίσουν, αν αποφασίσει να κατέβει η Χαμάς στις εκλογές. Την απόφαση αυτή ανακοίνωσε την Τετάρτη εκπρόσωπος του Σαρόν, λόγω του εγκεφαλικού που έπαθε, δεν έκανε δηλώσεις (δε γνωρίζουμε αν το εγκεφαλικό προέκυψε λόγω των αποτελεσμάτων των δημοτικών εκλογών...), αλλά ο εκπρόσωπός του ήταν σαφής: «Δεν υπάρχει οποιοδήποτε λόγος να βοηθήσουμε μια τρομοκρατική οργάνωση να κερδίσει στις εκλογές. Αυτό θα ήταν σα να αφήναμε το δούρειο ίππο μέσα στην ίδια μας την πόλη».

Ισως αυτή να είναι και μια καλή ευκαιρία για τον Αμπάς για να αναβάλει τις εκλογές δεδομένου του διχασμού που υπάρχει μέσα στη Φατάχ με τα δύο ψηφοδέλτια. Αυτό άφησε ξεκάθαρα να εννοηθεί ο εκπρόσωπος της Παλαιστινιακής Αρχής Ναμπτίλ Σάαθ δηλώνοντας ότι «δε μπορούμε να κάνουμε εκλογές οπουδήποτε αν δεν επιτραπεί στους Παλαιστίνιους της Ιερουσαλήμ να ψηφίσουν». Οι Σιωνιστές επικαλούνται μάλιστα ότι απαγορεύεται η πολιτική δραστηριότητα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ σύμφωνα με τις κοικόφημες «ειρηνευτικές» συμφωνίες του Οσλο του 1993. Αποδεικνύοντας ότι η «δημοκρατία» τους περιορίζεται μόνο μέχρι το σημείο που αισθάνεται ότι δεν κινδυνεύει από τη λαϊκή ψήφο.

■ Διχασμός στη Φατάχ

Σίριολ με μπόλικο σαστένς τείνει να γίνει η κάθοδος της ηγέτιδας πολιτικής δύναμης της Παλαιστίνης, της Φατάχ, στις προσχέις βουλευτικές εκλογές, με τις έριδες που έχουν ζεστάσει στο εσωτερικό της. Η απόφαση του Αμπάς να αγνοήσει τη θέληση ενός μεγάλου τμήματος της κομματικής βάσης για ανανέωση των υποψηφίων και να κατέβασε λίστα με ονόματα από την «παλιά φρουρά» (πολλά από τα οποία βαρύνονται με καταγγελίες για διαφθορά) είχε σαν συνέπεια να ξεσπάσουν μέχρι και ένοπλες συγκρούσεις με σπαδούς των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ-Ακσά την προηγούμενη βδομάδα. Συγκρούσεις που συνεχίστηκαν κι αυτή τη βδομάδα, για διαφορετικό όμως λόγο, με ενόπλους αστυ-

νομικούς και μέλη των Ταξιαρχιών του Αλ-Ακσά να καταλαμβάνουν το γραφείο του Δημάρχου της Βηθλεέμ. Οι πρώτοι ζητούσαν την καταβολή των μισθών τους και οι δεύτεροι να πιάσουν δουλειά που τους υποσχέθηκε ο Αμπάς.

Η αντιπολιτευόμενη φράξια της Φατάχ κατέβασε δική της λίστα (που την ονόμασε «Μελλοντικό Κίνημα») με επικεφαλής τον φυλακισμένο Παλαιστίνιο ογκιστή (και καταδικασμένο σε πέντε φορές ισόβια), Μαρούάν Μπαργκούτι που χώρει μεγάλης εκτίμησης στον Παλαιστινιακό λαό. Περιέργως, όμως, στη λίστα ουτή στον νούμερο δύο φιγουράρει ο Μοχάμεντ Νταχλάν, γνωστό τοισάνι των Αμερικάνων στη Λωρίδα της Γάζας, δείγμα της σύγχυσης που υπάρχει ακόμα και μέσα στην αντιπολίτευση στο εσωτερικό της Φατάχ.

Παραπόνηρος ο Αμπάς αποφάσισε να ορίσει και αυτός το Μπαργκούτι ως επικεφαλής της επισήμης λίστας της Φατάχ, ευελπιστώντας να διασκεδάσει τις αντιδράσεις στο εσωτερικό της οργάνωσής του. Κατέληξε μάλιστα σε συμφωνία την Κυριακή να κατέβουν δύο συνδυασμούς της Φατάχ, αφείνοντας μην περιέχουν κοινούς υποψηφίους. Κάλεσε λοιπόν τον Μπαργκούτι να αποφασίσει αυτός με ποιούς θα τάξει. Την επομένη, απ' ότι πληροφορούμαστε, η συμφωνία ανατράπηκε και ο Αμπάς αποφάσισε να μην επιτρέψει την ύπαρξη και δεύτερης λίστας με το όνομα της Φατάχ, καταλήγοντας σε κάποιο άλλο όνομα ως επικεφαλής του συνδυασμού. Όσο για τον Μπαργκούτι δεν έχουμε πληροφορίες για τη στάση του. Μέχρι τις 25 Ιανουαρίου θα κυλήσει αρκετό νερό στ' αυλάκια κι ίσως ανατραπούν όσα θεωρούνται δεδομένα. Το σύγιορο όμως είναι ότι η άνοδος της Χαμάς έχει φουντώσει την πολιτική κρίση στο εσωτερικό της Φατάχ κι ο Αμπάς τρέχει και δεν φτάνει...

■ Ρωσία: όπλο πίεσης οι τιμές των καυσίμων

Το ελεγχόμενο από τη ρωσικό κράτος μονοπάλιο φυσικού αερίου Gazprom ανακοίνωσε στις 14 Δεκέμβρη ότι θα υπερτετραπλασιάσει την τιμή του φυσικού αερίου που πουλάει στην Ουκρανία. Συγκεκριμένα, από την 1η Ιανουαρίου η Ουκρανία θα πληρώνει το φυσικό αέριο στις τιμές της ευρωπαϊκής αγοράς, που είναι σήμερα 220 – 230 δολάρια για τα 35.000 κυβικά πόδια, αντί των 50 δολαρίων που πληρώνει τώρα.

Οι δυο πλευρές βρίσκονται εδώ και μήνες σε διαμάχη για τα σχέδια της Ρωσίας να αυξήσει την τιμή, ενώ η Ουκρανία αγνόησε την ορχική πρόταση της Gazprom για 160 δολάρια τα 35.000 κυβικά πόδια.

Ο αντιπρόδρος της Gazprom δήλωσε ότι «η Ουκρανία με τη διαπραγματευτική τακτική που ακολουθεί έχασε την ευκαιρία και τώρα δεν μπορεί να γίνει καμία συζήτηση για τα 160 δολάρια, γιατί η κατάσταση στην αγορά έχει αλλάξει και αλλάζει συνεχώς». Και ο υπουργός Οικονομικών Άλεξεί Κούντριν δικαιολόγησε την αύξηση δηλώνοντας στο Πρακτορείο Νοβόστι ότι «ο καιρός που η Ρωσία ακολουθούσε την πολιτική μερικής επιδότησης της οικονομίας των γειτονικών χωρών φτάνει βαθμιαία στο τέλος της. Πρέπει να εστιάσουμε στο συμφέροντά μας».

SΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Σαρωτική νίκη Μοράλες στη Βολιβία

Πλήγμα για τις ΗΠΑ

Οέβο Μοράλες, ένας πούρος Ινδιάνος της φυλής Αϊμάρα, ήγέτης του κινήματος των καλλιεργητών κόκας, «μαύρο πρόβατο» ή «εφιάλτης», όπως αυτοαποκαλείται, για το Λευκό Οίκο, είναι ο νέος πρόεδρος της Βολιβίας μετά τη σαρωτική νίκη που πέτυχε στις προεδρικές εκλογές της περασμένης Κυριακής. Η επιτυχία του ζεπέρασε και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, οι περισσότερε

ΑΤΖΕΝΤΑ

Είχε κλείσει η ύλη της «Κ», όταν ο Καραμανλής ανέβηκε στο βήμα της Βουλής για να μιλήσει για τον προϋπολογισμό, όμως το επιτελείο του Μαξίμου είχε φροντίσει από το πρώι να δημιουργήσει το απαραίτητο κλίμα: «Αλλάζει την ατζέντα ο Καραμανλής. Αντί του ανασχηματισμού, ανοίγει την αναθεώρηση του Συντάγματος».

Κάποια στιγμή θα γινόταν κι αυτό. Ειδικά μετά το κάζο με το «βασικό μέτοχο», αναγκαστικά θα άνοιγε μια διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Και επ' ευκαιρία, ας χώσουμε και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, καταργώντας αυτόν τον «αναχρονισμό» της συνταγματικής απαγόρευσής τους.

Κάθε αλλαγή που γίνεται στο Σύνταγμα είναι σε συντηρητική κατεύθυνση. Ως προς αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία. Άλλωστε, τα συντάγματα αποτυπώνουν αυτό που ίδη υπάρχει (σε αντίθεση με τους κοινούς νόμους) και η κατάσταση τα τελευταία χρόνια, σε όλα τα επίπεδα, κινείται σταθερά στον αστερισμό της συντήρησης. Δεν θα δυσκολευτεί καθόλου, λοιπόν, ο Καραμανλής να εξασφαλίσει την απαιτούμενη αυξημένη πλειοψηφία για να καταργήσει το κρατικό μονοπάλιο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεδομένου ότι αυτή είναι παλαιόθεν και η θέση του Γιωργάκη.

Αν γράφουμε αυτό το σημείώμα δεν είναι για να χτυπίσουμε το καμπανάκι για την επερχόμενη συντηρητική αναθεώρηση του Συντάγματος, π οποία άλλωστε θα πάρει καιρό, αλλά για να σημειώσουμε με έμφαση ότι εκείνο που επιχειρείται είναι ένας ακόμη αποπροσανατολισμός.

Την ώρα που ψηφίζεται ένας ακόμη αντιλαϊκός προϋπολογισμός, οι συνέπειες του οποίου θα αρχίσουν να φαίνονται σε λίγες μέρες, την ώρα που ο ΣΕΒ με ιταρμό τρόπο ζητάει την αχρήστευση κι αυτών ακόμα των Συλλογικών Συμβάσεων με τους μισθούς πείνας, την ώρα που σαρώνονται στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα, την ώρα που η καταστολή και η παρακολούθηση των πολιτών παίρνουν εφιαλτικό χαρακτήρα, το πολιτικό σύστημα ετοιμάζεται να ξεκινήσει μια διαδικασία φλυαρίας και ανούσιων διαξιφισμάν, που θα σκεπάσει τα πάντα. Αφήνοντας στο μπαγκράουντ να κάνει κουμάντο ο αυτόματος πιλότος της λιτότητας, των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων, της ανεργίας.

Δεν βλέπουμε, βέβαια, κανένα κίνδυνο εμπλοκής των εργαζόμενων στις διαδικασίες της συνταγματικής αναθεώρησης. Με αδιαφορία θα τις αντιμετωπίσουν, όπως και όλες τις διαδικασίες που γίνονται στη Βουλή. Μια αδιαφορία που μετατρέπεται σε όπλο του συστήματος, το οποίο αφίνει ανενόχλητο να καθορίζει μόνο του την ατζέντα. Η ατζέντα τώρα γράφει «Σύνταγμα», αύριο θα γράψει «ανασχηματισμός», μεθαύριο «εκλογές». Οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα να την αλλάξουν. Αλλά δεν κάνουν και τίποτα για να την αλλάξουν. Να ορίσουν τη δική τους ατζέντα, που θα περιλαμβάνει τα δικά τους προβλήματα, και να σύρουν τους πολιτικούς σ' αυτή. Οχι σε μια συζήτηση με φλυαρίες, όχι σε μια συζήτηση με συναίνεση και συναντίληψη, αλλά σ' έναν σκληρό αγώνα για το ποιος θα κερδίσει.

Από την έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων στα Προπύλαια

■ Ο στρατηγός

Το βρήκε το μεγάλο άλλοθι ο Βουλγαράκης, για να αμυνθεί στις κατηγορίες ότι οι υπηρεσίες των οποίων προϊσταται, σε συνεργασία με βρετανικές μυστικές υπηρεσίες, οργάνωσαν την απαγωγή και ανάκριση των 28 Πακιστανών μεταναστών από Αθήνα, Οινόφυτα και Γιάννινα. Το διαψεύδει –λέει- και η πακιστανική πρεσβεία. Το διαψεύδει η πρεσβεία του δικτάτορα Μουσάραφ, τοιρακιού των Αμερικάνων. Ξέρετε ποιος είναι πρεσβευτής του Πακιστάν στην Αθήνα εδώ και μερικούς μήνες; Ένας στρατηγός από την κλίκα του Μουσάραφ. Ο προηγούμενος πρεσβευτής, διπλωμάτης καριέρας, φρόντιζε να μην εκτίθεται και όσο μπορούσε βοηθούσε τους μετανάστες. Ο στρατηγός με το που ήρθε ασχολήθηκε μόνο με ένα πράγμα: να διαλύσει το Σύλλογο των Πακιστανών μεταναστών. Να μη γίνουν εκλογές, αλλά να διορίσει αυτός μια επιτροπή. Ήτού δεν του πέρασε, γι' αυτό και βρέθηκε σε σύγκρουση με την Κοινότητα (υπάρχει και σχετική αλληλογραφία). Θα αναφέρουμε ένα ακόμη χαρακτηριστικό γεγονός. Μετά τις εκλογές υπήρξε κάποια αγωγή αμφισβήτησης του κύρους τους από τον ηπημένο συνδυασμό. Αυτή η αγωγή εγκαταλείφθηκε και δεν υποστηρίχτηκε. Την περασμένη εβδομάδα, λοιπόν, δικηγόρος πήγε και ανέσυρε αυτή την αγωγή για να πρωθηθεί για εκδίκαση. Για να χτυπηθεί και με αυτό τον τρόπο η αξιοποστία των καταγγελιών που έγιναν από τον πορέδρο του Συλλόγου των μεταναστών

■ Гаруяра

Και κάτι ακόμη για τον κ. Βουλγαράκη.
Την επομένη της απαγωγής των Πακιστα-
νών από τα Πετράλωνα, οι συγγενείς του-
λάχιστον δύο απ' αυτούς πήγαν με δικη-
γόρους και έκαναν καταγγελία στο Α.Τ.
Πετραλώνων. Τουλάχιστον γι' αυτούς τους
δύο έφυγε σήμα αναζήτησης προς όλα τα
αστυνομικά τμήματα της χώρας. Της φα-
ντασίας τους ήταν και αυτές οι καταγγε-
λίες; Γιατί ο υπουργός Δημόσιας Τάξης
κάνει γαργάρα το σήμα που έφυγε από το
Α.Τ. Πετραλώνων;

■ Προπαντός η... λειτουργία

Το λέει και το ξαναλέει ο Σιούφας: Τα

■ Τι τρέχει στην «Ελευθεροτυπία»

Με έκπληξή μας είδαμε στην «Ελευθερουπόλισσα» της περασμένης Τετάρτης το ρεπορτάζ για τη δίκη της 17Ν να μην υπογράφεται από τα γνωστό δίδυμο των δικαστικών συντακτών της (Κατερίνα Κατή - Πλαναγιώτης Στάθης). Είναι η πρώτη φορά στα τρία χρόνια των τρομο-δικών που το ρεπορτάζ δεν φέρει την υπογραφή των συντακτών. Ρωτήσαμε τους ίδιους και δεν δέλησαν να κάνουν κανένα σχόλιο. Είναι προφανές, όμως, ότι κάτι τρέχει. Κάτι που φάνηκε και τις προηγούμενες μέρες της δίκης. Τα ρεπορτάζ δεν δύμιζαν σε τίποτα τον τρόπο με τον οποίο οι συγκεκριμένοι δημοσιογράφοι μας έχουν συνηδίσει να αντιμετωπίζουν τέτοιες σοβαρές υποδεσίες. Για μας είναι φανερό ότι πάνω στους συντάκτες ασκείται πίεση από την εφημερίδα και η άρνηση να υπογράψουν το ρεπορτάζ είναι η άμυνά τους. Για να λέμε, άλλωστε, τα πράγματα με τ' όνομά τους, η πιάτσα Βοά για τις σχέσεις της ιδιοκτησίας της εφημερίδας με το «περιβάλλον» (για να το πούμε όσο πιο κομψά γίνεται) συγκεκριμένου κατηγορούμενου, που μέσω τρίτων επιδίδεται στο σπορ της συκοφάντησης και του λασπώματος εκείνων που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στο αντάρτικο πόλης. Οι δικαστικοί συντάκτες προφανώς δεν δέχτηκαν να βάλουν την αντικειμενικότητά τους στην κλίνη του Προκρούστη, δεν δέχτηκαν να αυτολογοκριδούν και γι' αυτό δεν υπογράφουν ό, τι δεν τους εκφράζει απόλυτα. Μήπως ο κ. Φωντανίδης οφείλει κάποια εξήγηση για όλ' αυτά:

ΥΓ1: Κάτι πρέπει να «μυρίστηκε» ο Δ. Κουφοντίνας και έκανε πριν μερικές μέρες τη γνωστή δήλωση για μαχόμενη δημοσιογραφία και παπαγαλάκια.

ΥΓ2: Αν χρειαστεί θα επαγέλθουμε

εύστοχα είπε ο αδερφός του Χριστόδουλος. Το αίτημά του δεν έγινε δεκτό και ο Σάββας είναι απών από την πρώτη μέρα της δίκης. Είναι κεντρικό πρόσωπο αυτής της δίκης, στις δικές του προανακριτικές καταθέσεις, αυτές που πάρθηκαν στη διάρκεια των φρικτών ημερών του «Ευαγγελισμού», στηρίζεται η κατηγορία, όμως ουδείς ενοχλήθηκε από την απουσία του, ούτε ασχολήθηκε μ' αυτή.

■ Συγγένειες

Τη μη προφυλάκιση του κατηγορούμενου για συμμετοχή στο παραδικαστικό κύκλωμα μεγαλοδικηγόρου Σάκη Κεχαγιόγλου πρότεινε ο εισαγγελέας εφετών Κυριάκος Καρούτσος. Μάλιστα, στους περιοριστικούς όρους που πρότεινε να του επιβληθούν περιλαμβάνεται η εμφάνιση όχι στο αιστονομικό τμήμα του τόπου κατοικίας του, όπως συνηδίεται, αλλά η εμφάνισή του στο γραφείο του εισαγγελέα [του 'χει αιδυναμία, φαίνεται, και δέλει να τον βλέπει]. Ο Καρούτσος είναι γνωστός και από την ανάμιξή του στις πολιτικές υποδέσεις (17Ν), όπου έδειξε ιδιαίτερο ζήλο. Είναι αυτός που προφυλάκισε την Αγγελική Σωτηροπούλου, μάνα με ανήλικο παιδί, η οποία στη συνέχεια αδωνάθηκε από το πρώτο έκτακτο τρομοδικείο. Το σημειώνουμε, γιατί οι εκλεκτικές συγγένειες δεν κρύβονται.

■ Αποκαλυπτήρια

Δυο έγκυροι αρμοριγράφοι του δεξιού Τύπου γράφουν για τη δέση του ΠΑΣΟΚ έναντι των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων της κυβέρνησης:

«Η ηγεσία της ΓΣΕΕ πρέπει να αισθάνεται διπλά "αδειασμένη". Και από την κοινωνία, που έστρεψε την πλάτη της στη χρεσινή κινητοποίηση, και από τον Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος ετάχθη χρήση κατά της μονιμότητας και υπέρ της ευελιξίας στις εργασιακές σχέσεις» (Μανώλης Κοττάκης, Απογευματινή).

«Οι μεταρρυθμιστικές τομές της κυβέρνησης Καραμανλή περνάνε στη Βουλή, η μία μετά την άλλη και η αξιωματική αντιπολίτευση όχι μόνο δεν μπορεί να τις εμποδίσει, αλλά και τις αποδέχεται όσο γίνεται αδόρυθμα, αφού δεν μπορεί να κάνει αλλιώς» (Χρήστος Πασαλάρης, Ελεύθερος Τύπος).

Καταλάβατε τώρα, γιατί το ΠΑΣΟΚ αποφάσισε την τελευταία στιγμή να αποχωρίσει από τη Βουλή; Στην απλή λαϊκή γλώσσα το λένε και ξεκάρφωμα.

■ Ξεφτίλα

Υπήρξε, βέβαια, και ένας άλλος λόγος, πρακτικός. Οι Πασόκοι είχαν προαναγγείλει ότι θα ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία επί του άρδου 14. Οταν, λοιπόν, οι υπεύθυνοι της κοινοβουλευτικής ομάδας είδαν ότι δεν μπορούσαν να μαζέψουν ούτε τους μισούς βουλευτές και θα ξεπελίζονταν τελείως, η λύση της αποχώρησης ήταν μονόδρομος για να γλιτώσουν την απόλυτη ξεφτίλα. Τόσο ενδιαφέρον είχαν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να δώσουν τη μάχη (λέμε τώρα).

■ Φουντούλης Δρακουλάκος

Ξαναχτύπησε ο γνωστός πρόεδρος των εμποροβιομήχανων της Αθήνας. Υπάρχουν -είπε- δυο ωρολογιακές βόμβες που απειλούν να τινάξουν στον αέρα τη δημοσιονομική σταδερότητα της χώρας. Η μία είναι τα χρέα και τα ελλείμματα των ΔΕΚΟ και η άλλη οι πρόσθετες δαπάνες που απαιτούνται κάθε μέρα για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Την πρώτη βόμβα την απασφάλισε η κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ, όμως τη δεύτερη βόμβα την έχουν αφήσει ενεργοποιημένη και η προηγούμενη και η σημερινή κυβέρνηση, καθυστερώντας και μεταδένοντας τη λύση στο μέλλον. Πάντα μες στην πρωτοτυπία ο Δρακούλης Φουντουλάκος.

■ Απλά μαθήματα πολιτικής οικονομίας

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Εθνικής Τράπεζας και της Ενωσης Ελληνικών Τραπεζών Τ. Αράπογλου, η ΕΤΕ το πρώτο ενιάμηνο του 2005 αύξησε τα κέρδη της περίπου κατά 90%. Απ' αυτή την αύξηση το 40% προέρχεται από το σκληρό πυρήνα της επιχειρηματικής δραστηριότητας, κυρίως από το δανεισμό των νοικοκυριών. Είναι δηλαδή μια αξία που άρπαξε η τράπεζα από τα εργαζόμενα στρώματα, χωρίς να αποτελεί τον καπιταλιστή εργοδότη της. Το 25% προήλθε από τον έλεγχο του κόστους, στον οποίο συνεισέφεραν τα προγράμματα εθελούσιας εξόδου. Και μόλις το υπόλοιπο 25% βγήκε από τις άλλες μπίζνες της τράπεζας. Είδατε πόσο εύκολα βγαίνουν τα κέρδη στον καπιταλισμό;

Θόρυβος πολύς στα ΜΜΕ από τη δήλωση Γιωτόπουλου, διά στόματος Ραχιώτη, ότι διαφωνεί με τη δράση της 17Ν καθόλη την ιστορική της διαδρομή. Θόρυβος δικαιολογημένος, όχι γιατί πρόκειται για νέα τοποθέτηση, αλλά γιατί τη στιγμή που έγινε και υπό τις περιστάσεις που έγινε απέκτησε μια ιδιαίτερη σημασία. Επειδή scripta manent και verba manent, εμείς θα κάνουμε μια σύγκριση των τοποθετήσεων του υπερασπιστή του Α. Γιωτόπουλου στην πρώτη και στην τωρινή δίκη, για να φανεί η διαφορά.

«Ο πελάτης μου μπορεί να αρνήθηκε τη συμμετοχή βεβαίως στη 17Ν, αλλά εν πάσῃ περιπτώσει κατηγορείται γι' αυτό και αυτό είναι ανεξάρτητο απ' αυτόν, οπότε εκ των πραγμάτων πρέπει να πούμε μια θέση και αυτή τη στιγμή νομίζω ότι και απ' την κατηγορία, αλλά και απ' την ιστορία έχουμε επαρκές υλικό να μπορούμε να πούμε δυο σκέψεις γύρω απ' αυτό το ζήτημα, σε σχέση πάντα με το πολιτικό έγκλημα μιλάω και δεν μιλάω για την ουσία η οποία τυχόν θα εξεταστεί στη συνέχεια». Γιάννης Ραχιώτης, 11/3/2003

ρίας εναντίον του. Η προσέγγιση της θητικής αυτουργίας στο πλαίσιο μιας πολιτικής Οργάνωσης, κατά τη γνώμη μου στερεί αυτή την κατηγορία ακόμα και από σοβαρότητα.

Γιάννης Ραχιώτης, 19/12/2005

Στην πρώτη δίκη δεν υπήρξε, τουλάχιστον σ' αυτό το στάδιο της δίκης, καμιά ανάγκη διαφοροποίησης από τη δράση της 17Ν. Δεν ήταν, άλλωστε, αυτό το ζητούμενο. Σ' αυτή τη δεύτερη δίκη η τοποθέτηση ξεκίνησε με αυτή τη διαφοροποίηση. Και ο Γιωτόπουλος και ο Ραχιώτης είναι έξυπνοι άνθρωποι και επέλεξαν σκόπιμα τη στιγμή. Ήθελαν να δώσουν τίτλους και τους έδωσαν. Δικαίωμά τους, όχι όμως και να παριστάνουν τους ανυποψίαστους και τους έκπληκτους. Αυτό είναι υποκρισία.

Η διαφοροποίηση δεν ήταν μόνο ως προς αυτό. Ήταν και ως προς την εκτίμηση για τη 17Ν. Καταφέγγουμε και πάλι στα πρακτικά.

«Ποια είναι η βασική διαφορά της 17Ν από την υπόλοιπη αριστερά; Απ' τον υπόλοιπο χώρο, εν πάσῃ περιπτώσει, που θα μπορούσαμε να την εντάξουμε; Οτι η αρι-

καίωμα και του υπερασπιστή του να κάνει μια θεαματική κωλοτούμπα και να υποστηρίζει διαφορετικά πράγματα απ' αυτά που υποστήριζε και στη δίκη και σε δημόσιες εμφανίσεις του, όσο συμμετείχε στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Αν επρόκειτο μόνο γι' αυτό, εμείς δεν θα κάναμε κανένα σχόλιο. Ομως, η πλευρά Γιωτόπουλου δεν έμεινε μόνο σ' αυτό. Προχώρησε και σε κάτι άλλο, που πέρασε απαρατήρητο ή σχολιάστηκε ελάχιστα από τα αστικά ΜΜΕ.

Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ραχιώτης μας είπε ότι είμαστε θύματα ενός εκτός τόπου και χρόνου αντιαμερικανισμού και καταφέγγουμε σε μια ανούσια ρητορεία, ενώ ο μόνος συνεπής αντιαμερικανισμός θα ήταν να αγωνιστούμε για να αθωαθούν οι αθώοι, με πρώτο τον Γιωτόπουλο. Για να στηρίξει, μάλιστα, αυτή την άποψη προχώρησε.

Γιάννης Ραχιώτης, 11/3/2003

ρησης σε μια ήττα παθήσαμε μέχρι σήμερα, μέχρι τη 17Ν, ήταν η αμυντική αριστερά, η αριστερά δηλαδή της αμυντικής συμπεριφοράς. [...] Η 17Ν είναι ακριβώς το αντίθετο. Είναι η επιπλέοντα αριστερά. Είναι η αριστερά που δεν διεκδικεί την αθωότητα. Δεν αμύνεται απλά στην πολιτική βία. Δεν προβάλλει αυτοπροστασία. Απαντάει σ' αυτά που, εν πάσῃ περιπτώσει, αποτιμάει στην Ελλάδα με ανάλογη έντασης βία. Ορισμένες φορές και με οξύτερη βία απ' αυτό που αντιμετωπίζει η κοινωνία στη συγκεκριμένη περίπτωση. Τελικά τι είναι; Είναι ο κυνηγός που αποφασίζει να γίνει κυνηγός. Εγώ έτσι μπορώ να καταλάβω την αντιληψη, την νοοτροπία αυτών των μελών της 17Ν.

Γιάννης Ραχιώτης, 11/3/2003

«Κατά τη γνώμη μου, παρ' όλο που κι εγώ και ο εντολέας μου και πάρα πολλοί άνθρωποι δεν συμφωνούν με το εγχείρημα αυτό της 17Ν, όπως εξελίχθηκε τις τελευταίες δεκαετίες, πάντως αυτό που δικάζεται είναι ένα από τα πιο τολμηρά και ριψοκίνδυνα πολιτικά σχέδια στην ιστορία της ελληνικής Αριστεράς, είτε είμαστε σύμφωνοι μαζί του είτε είμαστε απέναντι του». Γιάννης Ραχιώτης, 19/12/2005

«Κατά τη γνώμη μου, παρ' όλο που κι εγώ και ο εντολέας μου και πάρα πολλοί άνθρωποι δεν συμφωνούν με το εγχείρημα αυτό της 17Ν, όπως εξελίχθηκε τις τελευταίες δεκαετίες, πάντως αυτό που δικάζεται είναι ένα από τα πιο τολμηρά και ριψοκίνδυνα πολιτικά σχέδια στην ιστορία της ελληνικής Αριστεράς, είτε είμαστε σύμφωνοι μαζί του είτε είμαστε απέναντι του». Γιάννης Ραχιώτης, 19/12/2005

Η διαφορά είναι προφανέστατη. Η «επιπλέοντα αριστερά» υποβιβάζεται σε «ένα από τα πιο τολμηρά και ριψοκίνδυνα πολιτικά σχέδια». Οι χαρακτηρισμοί με το θετικό ιδεολογικοπολ

■ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Εργατοπατέρες παντός καιρού

Κάθε ημέρα που περνά οι εργατοπατέρες της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ (ΠΑΒΕΣ) με τις πράξεις τους και τις «παραλείψεις» τους έρχονται να επιβεβαιώσουν τη θέση μας, ότι είναι υποτακτικοί της εργοδοσίας και ότι σαν τέτοιοι θα ξέφραγξουν την πολιτική της PHILIP MORRIS και ότι θα τρομοκρατούν τους εργάτες με την απειλή της απόλυτης. Την περασμένη Δευτέρα οι εργατοπατέρες συναντήθηκαν με τον νέο Διευθύνοντα Σύμβουλο κι' άλλα τρία μεγαλοστελέχη της PHILIP MORRIS. Οι εργατοπατέρες που πήραν το λόγο επλέξαν το εγκώμιο της εταιρίας και δεν παρελείψαν να βλογήσουν και τα γένια τους για τη βοήθεια που πρόσφεραν τη χρονιά αυτή. Ενας απ' αυτούς έφτασε στο σημείο να πει ανάμεσα σ' άλλα ότι ζει σε όνειρο! Τρομάρα του! Επιβεβαίωσε πόσο χαμαιλέοντας είναι. Οι εργατοπατέρες τρεις ημέρες μετά τη συνάντηση αυτή, δηλαδή την Πέμπτη 22 Δεκέμβρη του 2005, έβγαλαν μια ανακοίνωση. Σ' αυτήν δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά τόσο στη συνάντηση αυτή, όσο και στη συνομίλια τους με τα τέσσερα μεγαλοστελέχη της εταιρίας. Σιγά τώρα να μην ενημερώνουν και τους εργάτες που τους θεωρούν πλέμπα. Οι εργατοπατέρες θα αρχίσουν να κυνηγάνε μάργισες μετά την δημοσιοποίηση, από εμάς, αυτής της συνάντησης. Της ανακοίνωσης των εργατοπατέρων, προηγήθηκαν δύο ανακοίνωσης της εργοδοσίας στις 19 και 20 Δεκέμβρη του 2005.

Την πρώτη ανακοίνωση την υπογράφει ο Διευθυντής Ανθρώπινου Δυναμικού, Frits Looijer, ο οποίος είχε το θράσος να καλέσει τους εργάτες να γιορτάσουν δύο μαζικές απολύτεις εργατών κατά την περίοδο που θα κατασκευάζεται το νέο εργοστάσιο στο Ασπρόπυργο. Αυτό κ' αν είναι ειρωνία και συνάμα μεγάλη πρόκληση! Για ποιο μέλλον μιλάει ο κύριος αυτός, όταν κατακρεούργηθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις, σταν εξαναγκάστηκαν 200 εργάτες να μπουν στο πρόγραμμα της λεγόμενης εθελούσιας εξόδου, όταν ολλάζουν με το ζόρι τις ειδικότητες και βάζουν τους εργάτες στην πρέσα ρουφώντας και την τελευταία ικμάδα της εργατικής τους δύναμης και όταν τέλος έχουν προσποφοριστεί από την εταιρία κ' άλλες μαζικές απολύτεις για το επόμενο διάστημα;

Οι μασκαράδες οι εργατοπατέρες της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, χωρίς ίχνος ντροπής, στην ανακοίνωσή τους υπερασπίζονται την Επιχειρησιακή Σύμβαση που υπόγραψαν στις 31 Μάρτη του 2005 με την εταιρία, παρά το γεγονός ότι μ' αυτή ξεπουλιούνται δύλες οι

προηγούμεις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και εργατικά δικαιώματα. Υπερασπίζονται κι' αυτοί, όπως έκαναν οι εκπρόσωποι της εργοδοσίας με τις ανακοινώσεις τους, το μαύρο μέλλον που προδιέγραψαν από κοινού με την εργοδοσία για τους εργάτες της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. Περφανεύνται μάλιστα, ότι η γιορτή της περασμένης Πέμπτης ήταν αίτημα δικό τους το οποίο έγινε δεκτό μετά χαράς στη μυστική σύσκεψη της περασμένης Δευτέρας. Τέλος μιλάνε για εθελούσιες εξόδους και δεν παραλείπουν να στείλουν απειλητικό μήνυμα στους εργάτες να κάτσουν στα αυγά τους και να μην τολμήσουν να πάρουν πίσω τις υπογραφές τους από τις απομικές συμβάσεις, που ως γνωστόν τις υπέγραψαν υπό την απειλή της απόλυτης και του κλεισμάτου της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ από την PHILIP MORRIS. Προς επιβεβαίωση των ισχυρισμών μης παραθέτουμε το σχετικό απόστολα:

«Από τη στιγμή που έχουν βρεθεί τα άτομα που συμμετέχουν στο πρόγραμμα της εθελούσιας εξόδου, οι υπολογίστοι δεν έχουν κανένα απολύτως λόγο να φρούνται για το μεροκάματο τους και για το μέλλον τους στην εταιρία, αρκεί να τηρήσουν την υπογραφή τους». Είναι λοιπόν φανερό ότι οι εργατοπατέρες λένε ορθά κοφτά στους εργάτες ότι θα σας έχουμε στο γύψο μόνιμα, εάν θέλετε να έχετε ένα μεροκάματο της πενίας, φυσικά από τη στιγμή που η εταιρία θα διώχνει τους παλιούς και θα προσλαμβάνει νέους με εξευτελιστικές απομικές συμβάσεις. Τέλος, οι εργατοπατέρες αποσιωπούν το γεγονός, ότι η λεγόμενη επενδύση στον Ασπρόπυργο θα χρηματοδοτηθεί από τον κρατικό κορβανά και ότι η PHILIP MORRIS δε θα φέρει ούτε ένα δολλάριο από το εξωτερι-

κό. Γιατί σα λακέδες που είναι θέλουν να παρουσιάσουν την εταιρία σαν ευεργέτη των εργατών που τους κρατάει στη δουλειά και τους δίνει ψωμί και τρώνε.

Καταρχάς θελουμε να αναφέρουμε, ότι από τις αρχές ακόμη τις δεκαετίες του '50 οι έζοντες φαλακιούρατες δεν έφεραν στην Ελλάδα δικά τους κεφάλαια προκειμένου να φτιάξουν εργοστάσια και ότι εκμεταλλεύτηκαν τα αναπτυξιακά κίνητρα τόσο του αποικιοκρατικού νόμου 2687/1953, που έχει συνταγματική ισχύ, όσο και κίνητρα των αναπτυξιακών νόμων. Δηλαδή οι έζοντες καπιταλιστές έπαιρναν τζάμπα χρήματα από τον κρατικό κορβανά και τα υπόλοιπα κεφάλαια, που απαιτούταν για την ολοκλήρωση της επενδύσης, τα εξασφάλιζαν με δανεισμό από τις ελληνικές τράπεζες με πολύ ευνοϊκούς όρους. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά παραδείγματα, αλλά λόγω χώρου θα περιοριστούμε στην ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, που αγοράστηκε από τη PHILIP MORRIS, και που μετά την εξαγορά της συνεχίζει να έχει την ίδια επενδύσιμη πολιτική της παραγράφου αυτής,

Ας απαντήσουν, λοιπόν, εργοδοσία και εργατοπατέρες από ποια ελληνική τράπεζα δανείστηκε τα κεφάλαια η εταιρία προκειμένου να εξαγοράσει την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, με ποιους όρους και τι έβαλε ως εγγύηση;

Στα χέρια μας έχουμε ένα μικρό μέρος της αλληλογραφίας ηγετικών στελεχών της PHILIP MORRIS με τους συναρμόδιους υπουργούς, ακόμη και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αίτημά τους ήταν να ενταχθεί στον αναπτυξιακό νόμο, κάτι που ήταν δύσκολο από τη στιγμή που ο Ασπρόπυργος ανήκει στην Απτική, όπου δύσκολα μπορεί να γίνουν επενδύσεις καινούργιες και τα ποσοστά της κρατικής χρη-

ματοδότησης επί του συνολικού ποσού της επενδύσης είναι μικρότερα. Από δικές μας πηγές πληροφορηθήκαμε, ότι η επενδύση αυτή εγκρίθηκε με βάση την παρ. 3 του άρθρου 9 του νέου αναπτυξιακού νόμου 3299/2004, του νόμου δηλαδή που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ. Επειδή η διάταξη αυτή είναι πολύ προκλητική κρίνουμε σκόπιμο να την παραθέσουμε:

«Με κοινές αποφάσεις των υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης... υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου επενδύσεις, ύψους πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, με σημαντική επίπτωση στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρας και στην απασχόληση με τη δημιουργία τουλάχιστον εκατόντα πέντε (125) θεσέων μόνιμης εργασίας... Με τις ίδιες αποφάσεις ορίζονται για τις επενδύσεις της παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης του κόστους της δημιουργίας αποσχόλησης..»

Με τις ίδιες αποφάσεις μπορεί να παρέχονται στις επιχειρήσεις που προκειμένου να μειώσει το πρωστικό και για να το ανανεώσει με άλλους εργάτες που θα υπογράψουν εξευτελιστικές συμβάσεις εργασίας. Η πρακτική της PHILIP MORRIS είναι οι εργάτες που δουλεύουν στις θεσές της εταιρίας επισημάνεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στην διαδικασία παροχής των επιχορήγησεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στο υψος του δανείου... και της επιδότησης της συνεχίζεται το γεγονός ότι θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας στην παραγράφου αυτής, οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος που αφορούν στ

Πλήγμα για τις ΗΠΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
 ματος για το Σοσιαλισμό, που αναδείχθηκε μέσα από τους λαϊκούς αγώνες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της υδρευσης, μέσα από τους αγώνες των μικροκαλλιεργητών κόκας ενάντια στο αμερικανικό πρόγραμμα καταστροφής των φυτειών, μέσα από το μοχητικό κίνημα των Ινδιάνων, που αποτελούν το 65% του πληθυσμού, για ίσα δικαιώματα και έλεγχο του φυσικού πλοιού της χώρας τους. Οι θερμότεροι υποστηρικτές του είναι οι Ινδιάνοι, που βλέπουν στο πρόσωπο του τον άνθρωπο που υπόσχεται να ανατρέψει ένοια καθεστώς διακρίσεων σε βάρος τους, που συνεχίζεται περισσότερο από 500 χρόνια υπό την ηγεσία μιας λευκής ελίτ, κληρονόμων της οποιοκρατίας.

Τα μαζικά και μοχητικά κινήματα των αυτόχθονων πληθυσμών, που έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια στη Βολιβία, το Περού και το Εκουαντόρ και έχουν ανατρέψει προέδρους και κυβερνήσεις, δεν διεκδικούν μόνο ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά και έλεγχο του φυσικού πλοιού των χωρών τους, που καταληστεύεται από τις πολυεθνικές. Η Βολιβία, για παράδειγμα, αν και διαθέτει τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου – κατέχει τη δεύτερη θέση στη Νότια Αμερική και την έκτη στον κόσμο – είναι η πιτταχότερη χώρα της περιοχής. Ο Εβο Μοράλες είχε δεσμευτεί προεκλογικά ότι θα εθνικοποιήσει τη βιομηχανία φυσικού αερίου που βρίσκεται στα χέρια πολυεθνικών εταιριών και παράλληλα είχε διευκρίνισε ότι δεν πρόκειται να δημιουργεί τα περιουσιακά τους στοιχεία και ότι δεν είναι αντίθετος στις ξένες επενδύσεις. Τη δέσμευση αυτή την επανέλαβε και στην πρώτη συνέντευξη τύπου που έδωσε μετά την εκλογική του νίκη, διευκρίνιζεντας ότι θα εθνικοποιήσει τα ανεκμετάλλευτα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου και ταυτόχρονα θα επαναδιαπραγματευτεί με τις πετρελαικές εταιρίες τις υπάρχουσες συμφωνίες, τις οποίες θεωρεί και τυπικά παράνομες γιατί δεν επικυρώθηκαν ποτέ από το Κογκρέσο. Θεωρείται επίσης πολύ πιθανό να τους επιβάλλει περισσότερο φόρο και κρατικό έλεγχο στα επίπεδα παραγωγής και στις τιμές, να προσαρμόσει δηλαδή την πολιτική Τσάβες στον πετρελαικό τομέα στις συνήθεις της Βολιβίας.

Ενα άλλο κρίσιμο ζήτημα, που τον φέρνει σε ευθεία αντιπαράθεση με το Λευκό Οίκο, είναι η υπόδοχεσή του να νομιμοποιήσει την καλλιέργεια της κόκας και η αντίθεσή του στο αμερικανικό πρόγραμμα καταστροφής των φυτειών κόκας, που εφαρμόζεται με αμερικά-

νική χρηματοδότηση εδώ και χρόνια στη χώρα, χωρίς φυσικά ουσιαστικό αποτέλεσμα. Υποστηρίζει ότι πρέπει να ελέγχεται η παραγωγή και το εμπόριο της κόκας και να χρησιμοποιείται για βιομηχανικός και ιατρικούς σκοπούς. Στην πρώτη συνέντευξη τύπου που έδωσε επισήμως ότι ο πόλεμος ενάντια στο λαθρεμπόριο νορκωτικών είναι πρόσχημα για τις ΗΠΑ για να εγκαθιστούν στρατιωτικές βάσεις και να ελέγχουν τις χώρες της περιοχής. «Έμεις υποστηρίζουμε έναν αποτελεσματικό αγώνα κατά των νορκωτικών. Ούτε η κοκαΐνη, ούτε το λαθρεμπόριο νορκωτικών είναι - είπε - μέρος της βολιβιανής κουλτούρας».

Ο Εβο Μοράλες έχει επίσης, μεταξύ άλλων, υποσχεθεί τη συγκρότηση συνταγματικής βουλής, που θα ψηφίσει ένα νέο σύνταγμα το οποίο θα διασφαλίζει τα δικαιώματα των Ινδιάνων.

Παρά τη μεγάλη εκλογική νίκη που πέτυχε, δεν θα είναι καθόλου εύκολο για τον Εβο Μοράλες να εφαρμόσει τις προεκλογικές του υποσχέσεις. Από τη μια θα τον πιέζουν οι Ινδιάνοι, που ελπίζουν και περιμένουν να δουν το συντομότερο καλύτερες μέρες. Από την άλλη θα έχει να αντιμετωπίσει τις αντιδράσεις και τις πιέσεις του Λευκού Οίκου και των πολυεθνικών που εκμεταλλεύονται το φυσικό αέριο. Παράλληλα θα έχει να αντιμετωπίσει στο εσωτερικό τη λευκή κυρίως οικονομική ελίτ, που είναι συγκεντρωμένη στο ανατολικό μέρος της χώρας, όπου υπάρχουν τα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου, η οποία απορρίπτει το οικονομικό πρόγραμμα του Μοράλες και διεκδίκει μεγαλύτερη αυτονομία για τις το-

κατά δεύτερο λόγο, γιατί η πολιτική του Εβο Μοράλες στο ζήτημα της κόκας αποτελεί ανοικτή πρόκληση για το Λευκό Οίκο, ο οποίος χρησιμοποιεί τον «πόλεμο κατά των νορκωτικών» για να παρεμβαίνει οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά και να ελέγχει τις χώρες της περιοχής.

Τέλος, γιατί ο Λευκός Οίκος βλέπει τα «μαύρα πρόβωτα» να πληθαίνουν μέσα στην αυλή του, χωρίς να μπορεί να παρέμβει ουσιαστικά και να αλλάξει την πορεία των πραγμάτων.

■ Ρωσία: Όπλο πίεσης οι τιμές των καυσίμων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Ανάλογη στάση κρατά η Ρωσία απέναντι και σε άλλες πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες που έχουν ξεφύγει ή επιχειρούν να ξεφύγουν από τη σφαίρα επιρροής της. Το περασμένο μήνα ανακοινώθηκε ότι οι χώρες της Βαλτικής, Εσθονία, Λετονία και Λιθουανία, που έχουν ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πληρώνουν από τη νέα χρονιά το φυσικό αέριο στην τιμή των 120 – 125 δολαρίων για τα 35.000 κυβικά πόδια, αντί των 80 δολαρίων που πληρώνουν σήμερα. Το ίδιο συμβαίνει και με τη Γεωργία και τη Μολδαβία, που στρέφονται προς τις ΗΠΑ και προσπαθούν να αναπτύξουν στενούς δεσμούς με τη Δύση. Από τη νέα χρονιά θα πληρώνουν το φυσικό αέριο στη διπλάσια τιμή, 110 και 150 – 160 δολαρία αντίστοιχα.

Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει με τη Λευκορωσία, η οποία διατηρεί στενούς δεσμούς με τη Ρωσία. Η Gazprom παρέτεινε τη συμφωνία σύμφωνα με την οποία η Λευκορωσία θα πληρώνει το φυσικό αέριο στην τιμή των 46.68 δολαρίων. Το ίδιο και η Αρμενία.

Είναι ολοφάνερο ότι το Κρεμλίνο εκμεταλλεύεται την ευνοϊκή οικονομική συγκυρία και χρησιμοποιεί τις τιμές των καυσίμων ως όπλο για να

Ο μύθος των κοινοτικών επιδοτήσεων

Κάθε φορά το ίδιο παραμύθι: οι σπουδαίες κοινοτικές ενισχύσεις, τις οποίες με σκληρή διαπρογράμματη κατάφερε να αποσπάσει ο πρωθυπουργός. Κάθε φορά ο ίδιος σκυλοκαυγάς: δεν μπορείτε να δώσετε σκληρή μάχη, αν ειμαστούν εμείς θα παίρνουμε περισσότερα. Ενα παραμύθι και ένας σκυλοκαυγάς που τείνουν να δημιουργήσουν στον ελληνικό λαό το αίσθημα του επαίτη, το αίσθημα του παράσιτου. Οι ταίζονται οι αγρότες, οι γάλλοι, οι γερμανοί, με βάση τα δικά τους συμφέροντα και τις γενικότερες ισορροπίες. Οι υπόλοιποι έπαιζαν απλά βοηθητικό ρόλο.

Ποιος παίρνει τις επιδοτήσεις;

Εχουμε αποκαλύψει και άλλες φορές, ότι σε συνοντήσεις τους με ηγέτες ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ οι έλληνες πολιτικοί δεν δέχονται την άποψη ότι η πλούσια Ευρώπη βοηθεί τη φτωχή Ελλάδα. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές οικονομικές σχέσεις δεν μπορείς να τις προσεγγίζεις με μια στενή λογιστική προσέγγιση. Αυτά που εμφανίζονται ως ροή κονδυλίων από τις πλουσιότερες προσεγγίσεις της φτωχής Ελλάδας. Ξεκαθαρίζουν αυτό που είναι η ολήθεια και που το ξέρουν όλοι: ότι τις ενδοκοινοτικές ο

Θα σας διαβάσω μερικά αποσπάσματα από ένα άρθρο του σημερινού υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη. Είναι από την «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 20 Σεπτεμβρίου 2002.

«Δεν είναι συνεπώς ανεξήγητο γιατί οι δημοσιοπήσεις εμφανίζαν ένα σημαντικό ποσοστό πολιτών» -ένα σημαντικό ποσοστό, το υπογραμμίζω αυτό- «να συμπαθούν ή και να συμμερίζονται σε κάποιο βαθμό τη δράση των τρομοκρατών!». Γράφει ότι «η παρέμβαση που έκανε στην πολιτική ζωή, καθυστερώντας τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής ζωής, αφού κτύπησε καίρια κρίσιμους πυλώνες του ευρύτερου κεντροδεξιού χώρου σε περίοδους πολιτικής ανασύνταξης της παράταξης». «Οι δολοφονίες εκδοτών (Αθανασίδης, Μομφεράτος) αποδύναμωσαν το χώρο και οδήγησαν μακροπρόθεσμα στη συρρίκνωση της εμβέλειας των ΜΜΕ δεξιάς απόχρωσης». «Οι δολοφονίες ή οι απόπειρες κατά παραγόντων της οικονομικής ζωής της χώρας που θα μπορούσαν να στηρίξουν οικονομικά την πολιτική προσπάθεια επιστροφής της παράταξης στην εξουσία, λειτουργησαν αποτρεπτικά και έπληξαν καίρια το χώρο. Η δολοφονία Μπακογιάννη, στην κρισιμότερη περίοδο για το χώρο της δημοκρατικής δεξιάς αλλά και της πολιτικής ζωής της χώρας, έχει αλυσιδωτές επιπτώσεις στο πολιτικό σύστημα και την εξέλιξη του. Εποι, αν θεωρηθεί ότι ο κύριος ιδεολογικός αντίπαλος της 17Ν ήταν ο ευρύτερος χώρος της δεξιάς, πρέπει να ομολογήσουμε ότι σε κάποιο βαθμό πέτυχε το στόχο της. Και αν είναι αλήθεια ότι στην πολιτική τα πάντα κρίνονται από το αποτέλεσμά τους, τότε πέραν του δημοσιογραφικού ενδιαφέροντος που μοιραία πτρουσιάζει το θέμα, η τρομοκρατία έπληξε καίρια τη μετεξέλιξη και τον εκσυγχρονισμό του δεξιού χώρου, και τελικά την ίδια την πολιτική ζωή της χώρας».

Κύριοι δικαστές

Δυο λέξεις μπορούν να περιγράψουν όσα αικούνσαμε τις τελευταίες μέρες από την εισαγγελία και την πολιτική ογκώγη: παραλογισμός και υποκρισία. Ακούσατε πιριν τι δήλωνε ένας πολιτικός αντίπαλος μας. Με τον ίδιο τρόπο αντιμετώπιζε τη 17Ν το σύνολο του πολιτικού κόσμου, τα κόμματα, η κυβέρνηση, οι ξένες κυβερνήσεις: ως πολιτική οργάνωση λαϊκής βίας. Εποι την αντιμετώπισε και το πρωτόδικο δικαστήριο. Ο εισαγγελέας λάμπρου, αυτός που θα μείνει στην ιστορία με τη φράση «και για όσα ξέχασα να κηρυχτούν ένοχοι», δεν έχανε ευκαιρία να μας ανακηρύξει εχθρούς της δημοκρατίας και της καθεστηκίας τάξεως. Το ίδιο αυτοπαγιδεύομένος δήλωσε προχέρες και ένας εκπρόσωπος της Π.Α. Ο εισαγγελέας Μαρκής είχε πει ότι αποκλειστικός σκοπός των ενεργειών ήταν η δημοσιοποίηση των απόψεων της οργάνωσης. Το ίδιο ακούσαμε και πάλι προχέρες από άλλον εκπρόσωπο της Π.Α. Αν όλα αυτά δεν αποτελούν αναγνώριση του πολιτικού χαρακτήρα της δράσης της 17Ν, τότε τι είναι;

Ο δε πρόεδρος του δικαστηρίου, ο οποίος στο ακροατήριο αναγνώρισε ευθαρσώς πολιτικά κίνητρα, έγραψε μια απόφραση που ξεφεύγει από τα νομικά πλάσια και εκτρέπεται σε πολιτική και ιδεολογική αντιπαράθεση με την οργάνωση και την επαναστατική αριστερά, σε ένα κείμενο με πάρμπολλες αναφορές στον Μαρξ, τον Λενιν, τις διάφορες τάσεις του επαναστατικού κίνηματος κ.ά. Την απόφραση με την οποία καλείστε να δικάστε κάποιο δημοσιογράφο την ονόμασαν εύστοχα «προκήρυξη της καθεστηκίας τάξεως». Και είναι εύστοχος αυτός ο χαρακτηρισμός, γιατί αυτό έγινε πρωτόδικα, το ίδιο γίνεται και τώρα: το κράτος, μέσω των θεσμών του, το υπερκράτος των ξένων επικυρίαρχων, μέσω των ποικιλών μηχανισμών του, και οι πλουσιότερες και ισχυρότερες πολιτικά και οικονομικά οικογένειες αυτής της χώρας, με τα παντούνα ΜΜΕ που ελέγχουν και με τους εκπροσώπους τους, δικάζουν πολιτικούς αντιπάλους της καθεστηκίας τάξεως.

Σ' αυτή την αίθουσα δεν δικάζονται απλώς κάποιοι άνθρωποι, σχετικοί ή άσχετοι με τη 17Ν. Δεν δικάζεται απλώς μια επαναστατική οργά-

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

«Αυτοί ας μείνουν με τους γραικύλους, τους δοσίλογους, τους αποστάτες. Εμείς θα 'μαστε πάντα με τους ανυπότακτους και τους εξεγερμένους»

νωση, αλλά συνολικά η επαναστατική αντικαθεστωτική δράση. Δεν αντιπαραστίνονται απλώς δυο μορφές βίας, η επίσημη, θεσμική, κρατική βία με τη δίκαιη λαϊκή αντίβια. Αντιπαραστίνονται δύο διαφορετικές πολιτικές, δύο διαφορετικές ιδεολογίες, δύο διαφορετικοί κόσμοι. Και αυτή την αντιπαράθεση το καθεστώς δεν θα τη διεξαγάγει δίκαια, δεν θα την κάνει τίμια. Δεν δίστασε να καταπατήσει κάθε νόμο του που χρειάστηκε, δεν δίστασε να θεσπίσει ειδικούς για την περίσταση έκτακτους νόμους. Στόχος του να απαξιώσει η ένοπλη λαϊκή αντίβια, αλλά και το σύνολο της επαναστατικής δράσης, να καταργηθεί η ίδια η έννοια της πολιτικής δράσης (αυτό που ονομάζουν πολιτικό έγκλημα), να καταργηθεί η έννοια της πολιτικής δίκης.

Το έχουμε ξαναζήσει αυτό στη χώρα μας. Είδαμε εδώ μέσα παράγοντες της Π.Α. και της εισαγγελίας να έρχονται και να καταφρακώνουν το κύρος τους, να κουρελιάζουν την αξιοπιστία τους, να ρητορεύουν σπουδαιοφανώς και με στόμφο, να κατατρίβονται σε ατελείωτες νομικές βιζαντινολογίες, να επικαλούνται νεφελώδεις και περίπλοκες θεωρίες με βαρύδουστα ονόματα για να συσκοτίσουν την πραγματικότητα, να την μεταμφιέσουν, να κάνουν το άστρο μαύρο, να μας πουν ότι δεν είμαστε αυτό που είμαστε, να πείσουν την κοινωνία που βιωματικά εδώ και 27 χρόνια γνωρίζει, ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή όχι, τι ήταν η οργάνωση 17Ν.

Και τι δεν ακούσαμε εδώ μέσα. Η υποκρισία σε όλη της το μεγαλείο αγκαλιά με τον παραλογισμό. Πρώτα-πρώτα περιλαβαν το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα όμως του 1975 και του 2001 δεν αναφέρει ούτε για πολιτικά πλημμελήματα, ούτε για καλά ή κακά πολιτικά εγκλήματα. Είναι γραμμένο στην απλή, κοινή ελληνική γλώσσα και χρησιμοποιεί απλές κοινές έννοιες. Αναφέρει ρητά ότι υπάρχουν πολιτικά και μη πολιτικά εγκλήματα. Οτι δόλα, και τα πολιτικά και τα μη πολιτικά, δικάζονται με τη συμμετοχή του λαού, στα Μ.Ο.Δ. Οτι ορισμένα μόνο από τα μη πολιτικά δικάζονται από εφετεία, τα υπόλοιπα μη πολιτικά και δικάζονται από τη πολιτικά δικάζονται από Μ.Ο.Δ. Ετοι απλά είναι τα πρόγραμα. Οταν δεν συμβαίνει αυτό υπάρχει παραβίαση του Συντάγματος. Οταν υπάρχει νόμος που το επιπρέπει, ο νόμος αυτός είναι αντισυνταγματικός. Οταν υπάρχει δικαστική απόφραση που το επιπρέπει, αυτή η απόφραση είναι απλώς αντισυνταγματική. Αυτό που κάνετε, κύριοι, είναι να συσκοτίζετε την πραγματικότητα, να καταπατάτε τα όσια και τα ιερά σας, το ίδιο σας το Σύνταγμα.

Ερχεστε να μας δικάστε με έναν αντισυνταγματικό νόμο με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος». Πρόκειται για άλλη μία νομική αγυρτεία και πολιτική απάτη, γιατί αυτός ο νόμος δεν δικάσει και ούτε πρόκειται να δικάσει ποτέ το οργανωμένο έγκλημα. Ακολουθεί απλώς τη λαμπτήρα παράδοση της εξουσίας να δικάζει τους αντιπάλους της με ψευδεπίγραφους νόμους, όλοτε ως ζωοκλέφτες, όλοτε ως ληστές, όλοτε ως κατασκόπους, όλοτε ως τρομοκράτες. Η ειδοποίηση διαφορά, κατά τον Μανωλεδάκη, του οργανωμένου εγκλήματος από το κοινό έγκλημα βρίσκεται στην στήριξη του από την οργάνωση 17Ν.

λιτικά αποτελέσματα, δεν είχε πολιτική στόχευση; Και αν αυτό δεν είναι πολιτικό έγκλημα, όπως το λέτε στη διάλεκτο σας, τότε τι είναι η πολιτική δράση;

Ακουσα τον κ. Βασιλακόπουλο, σε μια προσπάθεια να διασώσει την αξιοπιστία και το επιστημονικό του κύρος, να αναγνωρίζει στη 17Ν πολιτικά κίνητρα. Γιατί όμως δεν προχώρησε άλλο ένα βήμα, αφού αποδέχτηκε αυτό που οι κακοπροάρτειοι καταλογίζουν, ότι έχει έναν υποκειμενικό καθορισμό, δεν αποδέχτηκε τα πολιτικά αποτελέσματα που υπάρχουν αντικειμενικά και τα αναγνωρίζουν και οι πολιτικοί μας αντιπάλοι, όπως ακούσατε και στο αρχικό κείμενο που διάβασα;

Ομως ρώτησε κάπιο τον κ. Βασιλακόπουλο. Αν αναγνωρίζουμε ως πολιτικό έγκλημα τη δράση των χουντικών και άρα και τη δίκη τους ως πολιτική. Μα δεν θα μπορούσαμε να αμφισβητήσουμε την πολιτική ιδιότητα του Παπαδόπουλου, ούτε του Χίτλερ, ούτε του Μουσολίνι. Άλλωστε, οι δύο τελευταίοι ήταν και εκλεγμένοι. Η διαφορά μας με αυτούς είναι το ότι αυτοί έχει φράσει τα συμφέροντα των αρχοντών ταξιδεύοντας, ενώ εμείς προσπαθήσαμε να εκφράσουμε τους πόθους και τα συμφέροντα του λαού. Και αυτή η διαφορά φράνεται και στο εξής: Το '74-'75 το πάνδημο σύνθημα ήταν «δώστε τη χούντα στο λαό». Δεν άκουασα όμως κανέναν να φωνάζει «δώστε τη 17Ν στο λαό». Αντίθετα, εμείς ζητάμε να μας δώσετε στο λαό, να έρθει ο λαός εδώ μέσα, να έρθει το ραδιόφωνο, η τηλεόραση, να μεταδώσουν στο λαό τη δίκη. Και σεις αποκλείετε το λαό.

Δεν θα αναφερθώ καθόλου στην προσωπική επίθεση του εκπροσώπου των Αγγλών και Αμερικανών και της εκπροσώπου της οικογένειας Μητσοτάκη. Δεν έχουν τη δύναμη να αντιτάξουν ιδέες στις ιδέες και κατα

ΣΥΜΗΩΣΕΙΣ

* Με αφορμή τη διακοπή μας για τις άγριες μέρες των εορτών, η Κοκκινοσκουφίτσα εύχεται σε όλα τα "παιδιά" της Κόντρας (μέσα και γύρω απ' αυτήν), κάθε προσωπική, επαγγελματική ή όποια άλλη ευτυχία ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ο καθείς και ένα αγωνιστικά τελεσφόρο 2006.

* Κι ας πάψει επιτέλους η ιστορία με τους Καλικάντζαρους να είναι ο κατ' εξοχήν συμβολισμός των εργατικών σιγών τα τελευταία χρόνια. Ο χαβάλες της λήμης πρέπει να ανασταλεί και το δέντρο του παλιού κόσμου πρέπει να κοπεί!

* Χαιρετίσματα σε κάθε μοντέρνο καταδότη, κάθε καζινόβιο, κάθε χυδαίο και γλοιώδες μοντέρνο καπάκι. Ο εκλεγμένος κλητήρας του Σ.Ε.Ξ. [Σαλταδόροι Εναντίον Ξενοδόχων].

* Ας πάρουμε τη βίβλο απ' την αρχή: «Εν αρχή η ω φύγος».

* Αν όντως υπάρχει «άλλη ζωή» και μάθει ο ελασίτης παπούος μου ότι πληρώνω μαλλιοκέφαλα για να με φακελώνουν και να με παρακολουθούν, την ούποσσα.

* Πόσες φορές δεν κάθισα να γράψω για κάτι «Κασσάνδρες» [τι χιούμορ που έχετε καλέ Εύη! Να μας το φέρετε στο λατομείο να σπάμε πλάκες] και διάφορες γελοιότητες που μ' εξοργίζουν διαβάζοντας τον τύπο. Ας ξαναδώσω τόπο στην οργή, γιατί η στήλη γαρ μικρή, οι δε παπαγαλισμοί καθημερινοί και ατελείωτοι.

* Θα μου πείτε τώρα, τι δες μωρή Κοκκινοσκουφίτσα και διαβάζεις εφημερίδες; Ε, από πού δα μαδαίνω ποια γεγονότα συσκοτίζονται, άρα είναι σοβαρά;

* Ρε παιδιά των πρακτικών της δίκης, εκεί στην Ελευθεροτυπία, για ξαναδέίτε τα κείμενά σας γιατί εκτίθεστε: Άντε λέω, παρακούσατε και η «χρεία μαρτύρων» έγινε «σωρεία μαρτύρων». Άλλα στην αρχαιότητα δεν υπήρχαν οι Μάλιος και Σίλας, αλλά οι Μάριος και Σίλας [ο Μάλιος προέκυψε αργότερα, όχι με Σίλα αλλά με Μπάμπαλη]. Το αξεπέραστο όμως ήταν εκείνο το «των Αρόντνικο». Προς στιγμήν νόμισα ότι πρόκειται για ξαδέρφια των Τσερόκι, αλλά τελικά επρόκειτο για τους ναρόντνικους! Βρε παιδιά, βρε παιδιά! Τόση ασχετούση με την ιστορία πια! Και μάλιστα σε μία βρίδουσα ιστορικών στοιχείων, ιστορική αγόρευση του κ. Γκουντούνα, τον οποίο συγχαίρω.

* Πάει και το «Ποντίκι»...

* Δεν μας αφήνετε ήσυχους βρε Cool ογλου; Καλύτερα να προσκυνούσατε την αστική νομιμότητα το '73 παρά τώρα, τελικά. Πονάει περισσότερο. Κι αυτή την τρομαγμένη έκπληξη του βλέμματός σας, δεν δα την είχαμε από κοινού.

* Θα το ξαναδυμίσω: Κάλπη για τους αρχαίους ήταν η τεφροδόχος. Για να εμβαδύνουμε στη σημειολογία της εποχής μας. Τίποτε δεν είναι τυχαίο. Και μιλώ στον κάθε κάλπη που πιστεύει στις κάλπες.

* Άλλο απώλεια ζώων και άλλο απώλεια ζώων. Ενίστε.

* Hello Mr Roussopoulos, που κρίνετε δικαστικές αποφάσεις [εμείς, δεν κάνει]. Εχετε δίκιο όταν λέτε πως οι έλληνες γνωρίζουν τι έγινε στο ΧΑΑ και ότι είναι ο τελικός κριτής. Ισχύει και για καμάρα άλλη απόφαση αυτό ή μόνο για την περί ης ο λόγος;

* Τη δημιουργία πλωτού ΚΤΕΟ στα Δωδεκάνησα εξετάζει το Υπουργείο Αιγαίου. Ε, αφού έλυσε το συγκοινωνιακό...

* Σαν να είναι υπερβολικά πολλά τα κρούσματα ασέλγειας σε βάρος ανήλικων στα Δωδεκάνησα. Τι τρέχει;

* Ανακαλύφτηκε νέο είδος μαϊμούς στην Αφρική. Το γεγονός ότι ζει σε υψόμετρο 2500 μέτρων, δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι συγγενικό της είδος αποίκησε και στελεχώνει το κοινοβούλιο στη Λα Παζ.

* «Άν τουλάχιστον μέσα στους ανδρώπους αυτούς ένας επέδαινε από αιδήδια

σιωπηλοί, δλιμμένοι, με σεμνούς τρόπους δα διασκεδάζαμε όλοι στην κηδεία» [Κώστας Καρυωτάκης - «Πρέβεζα»].

Kokkinoskoufita - kai tou xronou

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

ρία σε έναν άνθρωπο και σε έναν άλλον για συνεργό. Εσείς τι λέτε τώρα γι' αυτές, γιατί σας κατηγορούν για θικό αυτουργό, τι θέση παίρνετε σ' αυτή την πράξη;

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Με ρωτάτε πράγμα που με ρωτάει συνεχώς και ο κ. Εισαγγελέας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το ίδιο πράγμα μ' ενδιαφέρει. Αποδοκιμάζετε αυτή την πράξη;

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι μέσα στη δική σας την νοοτροπία και τη βιοθεωρία;

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ διαφωνώ με τις πράξεις βίας σε όλη αυτή την πολιτική περίοδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εδώ με τις ανθρωποκοτονίες, με την ανθρωποποκτονία και την απόπτεια;

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Διαφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διαφωνείτε πλήρως, όσοι τα κάνανε, κάνανε πολύ κακώς και ότι εσείς δεν έχετε τίποτα, καμία συμμετοχή;

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι η πέμπτη ή η έκτη φορά που μου γίνεται η ίδια ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα θα σας γίνεται η ίδια ερώτηση, όσο επιμένετε σ' αυτό και να τα ακούν και οι άλλοι εδώ πέρα.

A. ΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και επαναλαμβάνω το ίδιο πράγμα».

Τέτοιες στιχομυθίες υπήρξαν κάμποσες στην πρώτη δίκη. Δεν είναι η πρώτη φορά, λοιπόν, που ο Α. Γιωτόπουλος παίρνει αυτή τη θέση. Ομως, σε μια δημόσια διαδικασία και στους επικοινωνιακούς χειρισμούς της σημασία δεν έχει μόνο τι λέγεται, αλλά και πώς λέγεται και πότε λέγεται. Το πώς και το πότε χρωματίζουν διαφορετικά μια δήλωση. Από την άποψη αυτή, λοιπόν, η δήλωση Γιωτόπουλου, διά στόματος Ραχιώτη, είχε το νόημα που της έδωσε ο Τύπος.

Στη συνέχεια, δευτερολόγησε ο συνήγορος υπεράσπισης I. Μυλωνάς, ο οποίος, με τη γνωστή νομική του αρτιότητα, αναφέρθηκε στην ένταση αναρμοδιότητας και απάντησε σε όλα τα επιχειρήματα της εισαγγελίας και της πολιτικής αγωγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο συνήγορος των Αγγλοαμερικανών H. Αναγνωστόπουλος δεν κρατήθηκε και τουλάχιστον δύο φορές διέκοψε τον αγορητή. Ο λόγος; Ο I. Μυλωνάς δεν παρέλειψε να αναφέρει στις επιστημονικές απόψεις που είχε εκφράσει ο Αναγνωστόπουλος για τον τρομονόμο, με την ιδιότητα του καθηγητή του πονικού δικαίου. Απόψεις διαμετρικά αντίθετες μ' αυτές που υποστηρίζει τώρα ως συνήγορος των Αγγλοαμερικανών. Και ποια ήταν η επιχειρηματολογία που επιστρέπει σε διακοφίας Αναγνωστόπουλος; Οτι τότε ασκούσε κριτική σ' ένα νομοσχέδιο, ενώ τώρα υπάρχει ένας νόμος που πρέπει να εφαρμόζεται! Αν ήταν έτσι, όμως, τότε τα δικαστήρια δεν θα είχαν κανένα δικαίωμα να κρίνουν τη συνταγματικότητα των νόμων και η συγκεκριμένη συζήτηση δεν θα γινόταν. Αυτό το έρει πολύ καλά ο Αναγνωστόπουλος, αλλά τι να πει. Οτι όταν ξιφουλκούσε με επιστημονική επιχειρηματολογία κατά του τρομονόμου, δεν φαντάζοταν ότι θα τον επέλεγαν το FBI και η Scotland Yard ως εκπρόσωπο των αγγλοαμερικανικών συμφερόντων στη μεγαλύτερη πολιτική δίκη της μεταπολίτευσης; Πρέπει να 'ναι... καλά τα λεφτά για να ξεφτίλιζεται τόσο πολύ ένας καθηγητής πανεπιστημίου (έστω και επίκουρος). Αναρωτιέται, βέβαια, κανές πώς αυτός ο άνθρωπος μπορεί και κοιτάζει τους φοιτητές του στα μάτια. Εύκολη είναι η απάντηση. Ετσι και πηδόνεις το χαντάκι, όλα πλέον γίνονται εύκολα. Μήπως ο μόνος είναι;

Tον I. Μυλωνά διαδέχτηκε ο Γ. Γκουντούνας, που ξεκίνησε με μια αναφορά στην τοποθετηση του Ρολέρ Πόλε, όταν δικάζοταν η αίτηση έκδοσής του στη Γερμανία. Μια τοποθετηση συνυπολογίζεται στην έρευνα της μεταπολίτευσης; Πρέπει να 'ναι... καλά τα λεφτά για να ξεφτίλιζεται τόσο πολύ ένας καθηγητής πανεπιστημίου (έστω και επίκουρος). Αναρωτιέται, βέβαια, κανές πώς αυτός ο άνθρωπος μπορεί και κοιτάζει τους φοιτητές του στα μάτια. Εύκολη είναι η απάντηση. Ετσι και πηδόνεις το χαντάκι, όλα πλέον γίνονται εύκολα. Μήπως ο μόνος είναι;

«Η απόφασή σας ότι θα δικαστούμε ως κοινοί παραβάτες της νομιμότητας αποτελεί συνέχεια της παράδοσης των έκτακτων στρατικών και των δικαστηρίων της χούντας, που δίκαζαν τους λαϊκούς αγωνιστές ως εγκληματίες, συμμορίτες και τρομοκράτες. Αποτελεί τιμή για μας. Θα το δηλώσω για όλη μια φορά, ότι το δικαστήριο σας αποτελεί για μένα ένα απλό βήμα για την υπεράσπιση της Ιστορίας, των αξιών και των οραμάτων της επαναστα-

κλήρωσης τη δευτερολογία του, αντικρούοντας τους προκλητικά ανιστόρητους ισχυρισμούς της πολιτικής αγωγής.

Το δικαστήριο, ύστερα από διάσκεψη που κράτησε περί τις δυομίσιες ώρες, ανακοίνωσε ότι απορρίπτει την ένταση περί αναρμοδιότητας, διότι, πρώτον, οι πράξεις παρατέμφθηκαν οι κατηγορούμενοι δεν συνιστούν πολιτικά εγκλήματα, αλλά αποτελούν εγκλήματα του κοινού πονικο

Η «επιτροπή σοφών» φέρνει τα πάνω κάτω στο Πανεπιστήμιο

Τύφλα να 'χει το υπουργείο Παιδείας μπροστά στις πράξεις (9 τον οριθμό) που κάνει η «επιτροπή σοφών» για τη συνολική αναμόρφωση του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αυτά που κατά καιρούς εκτοξεύει η Μ. Γιαννάκου και ο αμερικανόθρεφτος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ με κάθε ευκαιρία δεξιά και αριστερά, προκειμένου να επεξεργαστούν την «κοινή γνώμη» και να μετρήσουν αντιδράσεις, τα διατυπώνουν τώρα μια χαρά οι 8 πανεπιστημιακοί καθηγητές (Νίκος Αλιβιζάτος, Γιώργος Γραμματικάκης, Αθηνά Λινού, Νίκος Μουζέλης, Γιώργος Παγουλάτος, Βασιλής Παπαζούλου, Δημήτρης Σωτηρόπουλος και Θάνος Βερέμης ως πρόεδρος της επιτροπής), που δέχτηκαν ν' απαρτίσουν την «επιτροπή των σοφών», στα πλαίσια του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ) και να παίξουν το ρόλο του συμβουλάτορα του υπουργείου.

Ετσι μόνο ως προσωπικό καπρίτσιο και θίξιμο του εγωκεντρισμού τους μπορούμε να θεωρήσουμε την απειλή παραίτησης τους, επειδή, λέει, το υπουργείο Παιδείας προτρέχει και εξαγγελεί μετρα και νομοσχέδια που προκαταλαμβάνουν τη δημόσια συζήτηση (πχ ρυθμίσεις για Εκιλησιαστικές Σχολές κ.λπ.).

Αν η «δημόσια συζήτηση» κινείται μεταξύ τέτοιων προτάσεων και απόψεων της «επιτροπής σοφών» από τη μια και του υπουργείου από την άλλη, τότε όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι το παιχνίδι είναι «πικέ», με βαρύτατες συνέπειες για τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Πάρτε, λοιπόν, μια γεύση από τις 9 προτάσεις των ακαδημαϊκών συμβουλών του ΥΠΕΠΙΘ, που «αισθάνθηκαν να παραγκωνίζονται» από τις πρόσφατες εξαγγελίες της υπουργού Παιδείας, που θα αποτελέσουν το άλλοι της κυβέρνησης για την εφαρμογή στα ΑΕΙ και ΤΕΙ ενός αντιδραστικότατου νόμου πλαισίου. Που θα υψώνει τείχη και θα βάζει δυσβάσταχτα εμπόδια στα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που επιθυμούν να σπουδάσουν, θα μετατρέψουν ολοκληρωτικά το Πανεπιστήμιο σε προνομιακό χώρο για τα εύ-

ρωστα οικονομικά στρώματα, ενώ θα του προσδώσουν και όλα τα τυπικά χαρακτηριστικά ενός Πανεπιστήμιου-επιχείρησης:

-Οι πανεπιστημιακοί διαπιστώνουν ότι η επ' αριστον φοιτηση (οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές») έχει αρνητικές επιπτώσεις. Προτείνεται, λοιπόν, να περιοριστούν τα έτη φοιτησης σε 2ή 3 περισσότερα από τα κανονικά για την 4ετή φοιτηση (δηλαδή να γίνουν το πολύ 6ή 7). Για όσους έχουν οικονομικά ή οικογενειακά προβλήματα προτείνονται «ανταποδοτικές υποτροφίες». Δηλαδή να εργάζονται οι φοιτητές μέσα στο Πανεπιστήμιο (πχ 40 ώρες το μήνα) και να «αιμείβονται». Σε ειδικές περιπτώσεις ζητείται να θεσπιστεί δυνατότητα μερικής φοιτησης με δριό το διπλό χρόνο σπουδών από το κανονικό και διακοπής σπουδών για 1-2 χρόνια, που δεν θα προσμετρώνται στο δριό.

Δηλαδή το δικαίωμα κάποιου να σπουδάσει (ένα δικαίωμα που

θήκες και σε δίκτυα υπολογιστών.

-Προτείνεται η κατάργηση των μετεγγραφών και σταθερός οριθμός εισακτέων ανά Τμήμα. Εξαιρούνται οι φοιτητές με ειδικές ανάγκες. Για τους οικονομικά ασθενείς προβλέπονται «ανταποδοτικές υποτροφίες».

-Η επιτροπή συμφωνεί με την τοποθέτηση «μάνατζερ» στα Πανεπιστήμια για να μπει μια και καλή η σφραγίδα του «Επιχειρηματικού Πανεπιστήμιου». Η χυδαιότητα της πρότασης επιχειρείται να καμουφλαριστεί με την πρόταση να «εποπτεύεται» ο μάνατζερ από τον αντιπρύτανη οικονομικών και με το αίτημα για αύξηση της χρηματοδότησης.

-Προϋπόθεση για τη χορήγηση υποτροφιών σε φοιτητές προερχόμενους από ασθενέστερα οικονομικά στρώματα είναι η υποχρέωση της επιτυχούς εξέτασης σε σημαντικό οριθμό μαθημάτων κάθε έτος.

Επειδή η επιτροπή διαβλέπει ότι σύντομα η χώρα μας θα αναγκαστεί να αναγνωρίσει τα «κολέγια» που συνεργάζονται με Πανεπιστήμια του εξωτερικού, ενώ δε θα μπορεί να εμποδίσει την εγκατάσταση κοινοτικών ΑΕΙ στο έδαφός της, προτείνει από τώρα η Πολιτεία να αρχίσει να μελετά το πλαίσιο του «μη κερδοσκοπικού» Πανεπιστήμιου!

Οι καθηγητάδες είναι βλέπετε πολύ ρεαλιστές και αποφεύγουν την «επαναστατική» ρητορεία για προάσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου και απογόρευση της ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών ΑΕΙ (κάτι που άλλωστε προβλέπεται και από το αστικό Σύνταγμα).

-Οι «σοφοί» βάζουν όγριο χέρι και στο πανεπιστημιακό άσυλο. Προτείνουν να ισχύει μόνο για τα

μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, ενώ η απόφαση για την άρση του να παίρνεται κατά πλειοψηφία (σήμερα απαιτείται ομοφωνία) από 5μελή Επιτροπή Ασύλου (3μελής σήμερα), αποτελούμενη από τον πρύτανη, 2 αντιπρυτάνεις, ένα μέλος ΔΕΠ και έναν φοιτητή.

Είναι φανερό ότι η διεύρυνση της Επιτροπής Ασύλου και η σύνθεσή της θα γέρνει πάντα την πλάστιγγα υπέρ της άρσης του στις κρίσιμες στιγμές.

-Προτείνεται οι φοιτητές-εκλέκτορες (που συμμετέχουν στα όργανα) να αναδεικνύονται με εκλογές που θα γίνονται παράλληλα με τις φοιτητικές. Οσο μικρότερη θα είναι η συμμετοχή στις εκλογές που γίνονται σήμερα από τον αντιπρύτανη οικονομικών και με το αίτημα για αύξηση της χρηματοδότησης.

-Προτείνεται η ίδρυση «ανεξάρτητου» γνωμοδοτικού οργάνου που θα λειτουργεί ως διαφεσολαβητής ανάμεσα στα ΑΕΙ και την εκάστοτε κυβέρνηση για τη χάραξη σταθερής και «σύγχρονης» πολιτικής για τα ΑΕΙ. Γεύση γ' αυτή την πολιτική παίρνουμε από τις παραπάνω προτάσεις των «σοφών».

-Τέλος, ζητείται να μην επανελθεί η έδρα ούτε να μειωθούν οι βαθμίδες των καθηγητών. Στο σημείο αυτό, που αφορά την πάρτη τους, οι καθηγητάδες ποποθετούνται προσδευτικά και όχι χυδαία αντιδραστικά όπως σε όλα τα παραπάνω. Επιπλέον προτείνεται οι καθηγητές που είναι πιλήρους απασχόλησης να γίνουν και αποκλειστικής με αύξηση μισθού και μόνον όσοι δεν το δεχτούν να μπορούν να έχουν εξωπανεπιστημιακή απασχόληση, αλλά με μειωμένες αποδοχές.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Στο χορό των αρνήσεων και το Καποδιστριακό

Στο χορό των Πανεπιστημάτων, που αρνούνται να εφαρμόσουν την αξιολόγηση και να πάρουν τα οργανωτικά μέτρα που επιτάσσει ο νόμος για τη «Διασφάλιση της ποιότητας», μπαίνει και το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Η αλήθεια είναι με μια ήπια διατύπωση, που αποφεύγει την κατά μέτωπο επίθεση στο υπουργείο Παιδείας, πλην όμως η απόφαση αυτή του Πανεπιστήμιου Αθηνών, όπως και του ΕΜΠ, υψώνει σοβαρά εμπόδια στο νόμο της αξιολόγησης, λόγω του ειδικού βάρους που έχουν τα ιδρύματα αυτά.

Ετσι ακόμα και το παραδοσιακά συντηρητικό Πανεπιστήμιο Αθηνών εμφένει στην ήδη διατυπωμένη θέση εναντίωσής του τόσο στο σύστημα αξιολόγησης όσο και στα νομοθετήματα για το ΔΟΑΤΑΠ (που αντικατέστησε το ΔΙΚΑΤΣΑ) και για την ίδρυση Ινστιτούτων Δια Βίου Μάθησης.

Μέρα με τη μέρα, λοιπόν, μεγαλώνει η λίστα των ιδρυμάτων που αρνούνται να εφαρμόσουν την αξιολόγηση. Το γεγονός αυτό εξοργίζει τη Μ. Γιαννάκου, η οποία δηλώνει σ' όλους τους τόνους ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί δια ροπάλου αρέσει δεν αρέσει.

Πάντως ο σάκος έχει ακόμα, όπως φαίνεται, πολλά απίδια και ο δρόμος για το υπουργείο Παιδείας προβλέπεται μακρύς και πάντως όχι στρωμένος με ρόδα.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπημένα μου παιδιά κι εσείς ανταρτοπαΐδια, καθίστε να σας διηγηθώ τούτο το παραμύθι. Δεν έχει δράκο κι αετούς, νεράδες και γοργόνες, μόνο έχει «βλήματα» πολλά και τρωκτικά και λίρες,

«εγκέφαλους» και ίντριγκες, σαστένες και λαμακίες που θα μας φύγουν τα μαλλιά. Καθίστε και ακούστε.

Σαρανταπέντε πράκτορες κι εξήντα παπαγάλοι τρία χρόνια γυρεύαντε το σαρανταπεντάρι, τρία τη γραφομηχανή και τρία τη σφραγίδα, τρία εδώ, τρία εκεί και τρία παραπέρα και τρία χρόνια σκάλιζαν κλειδιά και κάτι γόπες, ώσπου στο τέλος μπούχτισαν κι είπαν να μαγειρέψουν.

Κι από την μπόχα άνοιξαν τα τρομοπαραθύρια κι αγνάντευαν σαν τις γριές ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει,

ποιος ήρθε και ποιος έφυγε, ποιος πέρασε, πού

πάρει, πού ήρθε τον Δαρβίνο, πλουτίσανε τις γνώσεις τους και γίνανε «κεφαλία», εκείνοι που δεν ήξεραν πέντε σειρές να γράψουν.

Τηράν' ζερβά, τηράν' δεξιά, κοιτάζουν και στο μέσον, σπουδάζουν τον Κάρολο με τα πολλά τα γενιά,

Ακράτητος και με οικονομικούς όρους

Τελευταίο φύλλο της χρονιάς και θα ασχοληθούμε με τη μιζέρια του ελληνικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Η τελευταία αγωνιστική για το 2005 είχε δύο «ειδήσεις». Την εκτός έδρας νίκη του Παναθηναϊκού στο Αιγαλεώ και το αρνητικό ρεκόρ προσέλευσης φιλάθλων στον αγώνα Ακράτητος - Ξάνθη (26 ηρωικοί λάτρεις της μπάλας βρέθηκαν στο γήπεδο).

Με την εκτός έδρας νίκη του Παναθηναϊκού δεν θα ασχοληθούμε, γιατί ήταν αναμενόμενη μετά από τις συνεχόμενες αποτυχίες. Αδελφια βάζει, έγινε η νέα αρχή για την ομάδα μας, και η προσπάθεια για την κατάκτηση του τίτλου συνεχίζεται (τι γράφω ο άνθρωπος για να γεμίσω τη σελίδα). Αξίζει όμως να σχολιάσουμε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισαν την «αθρόα» προσέλευση των φιλάθλων στον αγώνα Ακράτητος - Ξάνθη οι συνάδελφοι..

Στο σύνολό τους προσπάθησαν να μας πείσουν ότι ομάδες σαν τον Ακράτητο δεν έχουν θέση στο ελληνικό ποδόσφαιρο και ότι είναι κρίμα να βρίσκονται στην Α' Εθνική και να παίρνουν τη θέση επαρχιακών ομάδων, όπως τα Γιάννινα, η Βέροια, ο Εργοτέλης κτλ., οι οποίες γεμίζουν τα γήπεδα που αγωνίζονται. Με την άποψή τους αυτή συμφωνεί συντριπτική πλειοψηφία όσων ασχολούνται με το ποδόσφαιρο, όχι όμως και η στήλη.

Αν θέλουμε να εξηγήσουμε το φαινόμενο Ακράτητος, που στην ουσία είναι μια ομάδα σφραγίδα, θα πρέπει καταρχήν να πούμε για τι είδους ποδόσφαιρο μιλάμε. Αναφερόμαστε σε ερασιτεχνικό ή σε επαγγελματικό ποδόσφαιρο; Γιατί, όπως καταλαβαίνετε αγαπητοί αναγνώστες, όλα τα δεδομένα για το ερασιτεχνικό και άλλα για το επαγγελματικό, αν και η άποψη της στήλης ότι ο Ακράτητος σαν ομάδα μπορεί να βρίσκεται σε οποιοδήποτε κατηγορία δεν αλλάζει. Άλλαζε όμως το «διάταυτα και κυρίως γίνεται καθαρή η υποκρισία των συναδέλφων. Ας κάνουμε μια υπόθεση εργασίας και ας θεωρήσουμε ότι το ποδόσφαιρο στην Ελλάδα ήταν ερασιτεχνικό. Με βάση ποιον κανόνα μπορεί κάποιος να απαγορεύει στους παίχτες της οποιασδήποτε ομάδας που δεν έχει λαϊκό έρεισμα να κερδίζουν στους αγωνιστικούς χώρους και να είναι σε μεγαλύτερη κατηγορία από τους

αντιπάλους τους

που έχουν πίσω τους και σημαντικό αριθμό οπαδών που ενισχύουν την προσπάθειά τους; Αν μάλιστα μιλάμε για ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο, είναι πολύ μεγαλύτερης αξίας η προσπάθεια των παιχτών μιας ομάδας χωρίς οπαδούς, γιατί έχουν λιγότερα «όπλα» για να φτάσουν στο στόχο τους. Συνεπώς, αν μιλάμε για το παιχνίδι αυτό καθεαυτό, θα πρέπει να κρίνουμε την προσπάθεια των ποδοσφαιριστών μέσα στο γήπεδο και μόνο αυτή.

Ας εξετάσουμε τώρα την περίπτωση Ακράτητος με τα δεδομένα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Έχουμε κατ' επανάληψη γράψει στη στήλη, ότι επαγγελματικό ποδόσφαιρο σημαίνει επενδύσεις από κάποιους καπιταλιστές ή αρπαχτές από κάποια λαμπριά, σε ανώνυμες αθλητικές εταιρίες με σκοπό το κέρδος και το ξέπλυμα χρήματος. Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, το άθλημα αυτό καθεαυτό, το αγωνιστικό μέρος, περνάει σε δεύτερη μοίρα και στο πρώτο πλάνο μπαίνει το οικονομικό. Συνεπώς, θα πρέπει να εξετάσουμε τον Ακράτητο με οικονομικούς και όχι με αγωνιστικούς όρους. Οπως έχουμε γράψει και παλιότερα, μια ομάδα αποτελείται από τη διοίκηση, τον προπονητή, τους παίχτες και τον κόσμο της και ο γενικός κανόνας είναι ότι για να πάει μπροστά θα πρέπει αυτοί οι τρεις τομείς να συνεργάζονται αρμονικά μεταξύ τους. Οσο πιο δυνατή είναι η ομάδα στον καθένα από τους τρεις τομείς τόσο πιο ψηλά αγωνιστικά βρίσκεται. Επίτιζε ότι συμφωνούμε όλοι σε αυτό και συνεχίζω θέτοντας το εξής ερώτημα: «πώς είναι δυνατόν ο Ακράτητος που έχει μιθδέν οπαδούς να βρίσκεται στην Α' Εθνική, στην ελίτ του ελληνικού ποδοσφαίρου, παρά το γεγονός ότι δεν διαθέτει ένα από τα τρία συστατικά της έννοιας ομάδας?».

Η απάντηση μοιάζει δύσκολη αλλά είναι στην ουσία της πολύ απλή, αν την φάντασμε με βάση τα οικονομικά και όχι τα αγωνιστικά δεδομένα. Είπαμε ότι το πρωτεύον στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι τα οικονομικά μεγάθη. Θα πρέπει λοιπόν να συγκρίνουμε τον Ακράτητο με τις επαρχιακές ομάδες που προαναφέραμε ή και κάποιες άλλες αντίστοιχης δυναμικής κατηγορίας, όχι με τον αριθμό των οπαδών τους, αλλά με το οι-

κονομικό μέγεθος της διοίκησης ή ακόμη και με την ικανότητα της διοίκησής του να βρίσκεται και να ξεπλένει τα απαραίτητα φράγκα που χρειάζονται για τη λειτουργία της. Η πρώτη διαπίστωση που μπορούμε να κάνουμε από τη μέχρι τώρα ανάλυσή μας, είναι ότι η ικανότητα της διοίκησης να εξασφαλίζει και να διοχειρίζεται τους πόρους της ομάδας είναι πολύ πιο σημαντική από τη βοήθεια που μπορεί να προσφέρει στην ομάδα ο κόσμος της με τη συμπαράστασή του και μόνο. Αν οι οπαδοί που οικολουθούν την ομάδα δεν βρίλουν και το χέρι στην τσέπη, δεν αποτελούν οπαδούς. Ομως επειδή οι οπαδοί είναι στην εξέδρα και παίζουν συμπληρωματικό ρόλο, μπορεί και πρωταγωνιστεί.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σίων είναι πολύ πιο μπροστά από τους ανταγωνιστές της στα δυο από τα τρία συστατικά της έννοιας «ομάδα» και μάλιστα τόσο μπροστά που μπορεί να καλύπτει την ανυπαρχία των οπαδών. Με άλλα λόγια, ο Ακράτητος έχει διοίκηση, έχει καλύτερους παίχτες, δεν έχει οπαδούς. Ομως επειδή οι οπαδοί είναι στην εξέδρα και παίζουν συμπληρωματικό ρόλο, μπορεί και πρωταγωνιστεί.

Αν κάπι πρέπει να ψάχνουμε είναι γιατί δεν υπάρχουν «επενδύτες» για τις ομάδες της επαρχίας. Γιατί δηλαδή ο Ψωμιάδης προτίμησε να αγοράσει τον Ακράτητο και όχι μια επαρχιακή ομάδα. Είπαμε προηγούμενα ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο διαπίνεται από τους νόμους της αγοράς. Συνεπώς, ο καπιταλιστής που θα επενδύσει στο χώρο ή το λαμπίγο που θα κάνει αρπαχτή, αυτό για το οποίο ενδιαφέρεται και αυτό το οποίο πρέπει να ψάξει είναι πού θα βρει το απαραίτητο χρήμα. Δυστυχώς για τους συναδέλφους που ονειρεύονται αποκεντρωμένο ποδόσφαιρο, η οικονομική κατάσταση στη χώρα μας, δεν τους αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας. Από τη στιγμή που πάνω από το μισό της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας έχει συγκεντρωθεί στο λεκανοπέδιο, ομάδες σαν τον Ακράτητο θα βρίσκονται στην Α' Εθνική και ομάδες σαν τα Γιάννινα, την Παναχαϊκή, την Καβάλα θα βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας. Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο όλα ή σχεδόν όλα καθορίζονται από το χρήμα και όσοι δεν το λένε και δεν το γράφουν κοροϊδεύουν τον κόσμο.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Δεν τα κατάφερε η Λιβύρον κόντρα στην Μίλαν και το Champions League είναι πλέον πολύ δύσκολη υπόθεση. Παρόλαυτά, τα αποτελέσματα των άλλων ομάδων που βρίσκονται πιο πίσω στην βαθμολογία αφήνουν μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας για έσοδο στην Ευρώπη. Το μόνο σύγουρο, είτε κερδίζει είτε χάνει η ομάδα, είναι ότι οι οπαδοί της μετατρέπουν τις εξέδρες σε χώρο πολιτικής ζύμωσης και προπογάνδας.

■ MIRANTA TZΟΥΛΑΤ'

Εγώ κι εσύ και όλοι οι γνωστοί

Η στήλη ομολογεί ευτυχής ότι ο θόρυβος γύρω από την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Μιράντα Τζουλάτης προσκεκλημένης του φετινού φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και πολυβραβευμένης σε Ευρώπη και Αμερική- είναι καθ' όλα δικαιολογημένης. Με το «Εγώ κι εσύ και όλοι οι γνωστοί», η αμερικανίδα σύγχρονη εικαστικός δεν έγινε μόνο πολυπόθητος στόχος του Χόλιγουντ, αλλά και προσβάσιμη στο ευρύτερο εκείνο κοινό που δεν παρακολουθεί τις εξελίξεις στο χώρο της σύγχρονης τέχνης.

Στη φλέβα της πιο ενδιαφέρουσας εκδοχής του ανεξάρτητου ομερικανικού σινεμά, το «Εγώ κι εσύ και όλοι οι γνωστοί» είναι μια τρυφερή και αισιόδοξη ιστορία για την μο-

ντέρνα αδυναμία επικοινωνίας που αποτελεί σήμα κατατεθέν αυτού που η ανερχόμενη σκηνοθέτης ονομάζει «ένα είδος σεξουαλικότητας που καθορίζεται από τη μοναξιά και την αυτοεπιβαλλόμενη απομόνωση». Ενας χωρισμένος πωλητής παπουτσιών και οι ανήσυχες και διαταραγμένες συνομήλικες κοπέλες της γειτονίας τους, μια νεαρή και άσημη εικαστικός που ψάχνει τον μεγάλο έρωτα, ένας ηλικιωμένος που ζει σε γεροκομείο, μια αιτοξενωμένη επιμελήτρια μουσείου, βιώνουν μια καθημερινότητα που δε συντάρασσεται από σπουδαία γεγονότα αλλά από στιγμές ειλικρινούς και αδέξιας προσπάθειας για συνεύρεση και αγάπη.

«Νομίζω ότι οι άνθρωποι δεν ξέρουν πια κανένα τρόπο να έλθουν ο ένας κοντά στον άλλον -εκτός από την καταστροφή», λέει η Τζουλάτη και επιλέγει να εστιάσει ιδιαίτερα στην παιδική ηλικία και τη «μαγική ποιότητα» που διακρίνει τις εμπειρίες της. Στην ταινία της, η απειλή της καταστροφής μπορεί να υποβόσκει πάντα, δεν εμποδίζει όμως τους οπαδούς απόστρατε

Κυράδες, φιλάνθρωποι παπάδες, εργολαβίες, ψαλμωδίες και καντάδες Καλοριφέρ; Δε συμφερ'

Τόσοι μπάτσοι, τόσοι μπάσταρδοι, τόση μπάλα Boom! Boom! Boom! (Ωραίο τραγούδι)

◆ «... Στο ύψος της Βουλής ενα κομμάτι της πορείας αποτελούμενο αποκλειστικά από μετανάστες αποκόπηκε από αυτή και έκανε στάση με δυναμικές διαθέσεις απέναντι στις διμοιρίες των αστυνομικών που ήταν παραταγμένοι στην είσοδο της Βουλής. Για αρκετά λεπτά οι μετανάστες στέκονταν μπροστά στις διμοιρίες και φώναζαν με παλμό συνθήματα, δημιουγώντας ένα έντονο κλίμα που έδειχνε ότι θα μπορούσε να εξελιχθεί στη συνέχεια με πιο δυνονική μορφή. Σε αυτό το σημείο έγινε εμφανής η παρουσία από ελληνικές οργανώσεις, που συγκεντρώθηκαν και στάθηκαν ανάμεσα στους μετανάστες και τις διμοιρίες. Ταυτόχρονα άλλα μέλη ελληνικών οργανώσεων που ανήκαν στους διοργανωτές της πορείας, προσπά-

θούσαν με πιο διαλλακτικό τρόπο να ηρεμήσουν τα πνεύματα στις γραμμές των μεταναστών, οι οποίοι όμως συνέχισαν να παραμένουν εκεί φωνάζοντας συνθήματα. Σε αυτή τη φάση άρχισαν αιφματίσεις σχετικά με το αν έπρεπε να ελεγχθεί η κατάσταση ή να αφεθεί να εξελιχθεί σύμφωνα με την αυθόρυμη διάθεση των μεταναστών. Η απάντηση ήταν η δημιουργία μιας "προστατευτικής" αλυσίδας από μέλη κυρίως μιας ελληνικής οργάνωσης (ΞΕΚΙΝΗΜΑ) οι οποίοι μάλιστα κρατούσαν και καδρόνια... Θεωρούμε ντροπή οι άνθρωποι οι οποίοι κατά τη διάρκεια της πορείας φώναζαν "Ελληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι" αυτοί οι ίδιοι να παρατάσσονται με καδρόνια απέναντι στους μετανάστες, επιδιώκοντας να βάλουν ένα όριο

◆ Ζει το NAP; Μάλλον όχι, αν

στην αυθόρυμη έκφρασή τους. Η θέση μας είναι ότι οι μετανάστες μέσα από τέτοιες κινήσεις διαμορφώνουν αυτόνομα το πολιτικό τους λόγο και όποιος επιχειρεί να τους χειραγωγήσει επιβραδύνει αυτή την εξέλιξη, επλήσουμε όχι συνειδητά... Είμαστε σε θέση να έχουμε άποψη και πολιτικό λόγο καθώς και την ευθύνη των πολιτικών επιλογών μας, επιδιώκουμε την αλληλεγγύη, την συνεργασία και την υποστήριξη των ελληνικών οργανώσεων και ομάδων, αλλά σε καμιά περίπτωση την προστατευτική τους ομηρεία.» (Ανακοίνωση Πρωτοβουλίας από το στέκι Αλβανών μεταναστών για την πορεία της 10/12/05 με τίτλο: ««Με»» ή «για» τους μετανάστες»).

◆ «Μαζεύτηκε» η «Σοσ. Προοπτική» (Νοέμβρης 2005) στο θέμα των μεταναστών: «Οι ξένοι εργάτες πρέπει να γίνονται δεκτοί, αλλά οπωσδήποτε όμως με τον όρο, ότι δεν θα υπάρχουν άνεργοι ντόπιοι εργάτες». (Αλλά και πάλι στη γραμμή Καρατζαφέρη-ΛΑΟΣ κινείται).

◆ Στο ίδιο φύλλο της «Σοσ. Προοπτικής» επαναλαμβάνεται η στήλη «Ποιοί είμαστε» (έτσι μπράβο - ψάξε, ψάξε θα καταλήξετε στην ψυχανάλυση...).

◆ Σ νόβιμ γκόνταμ (και όχι god dam)

Βασιλης

του αυτοκράτορα» ακολουθεί το όμορφο αυτό ζώο στη χειμερινή του μετανάστευση προς την ενδοχώρα της παγωμένης Ανταρκτικής, εκεί που ο άνθρωπος έφτασε για πρώτη φορά ένα μόλις αιώνα πριν, και αποτυπώνει σε μογικά πλάνα τη δύσκολη πορεία του προς την αναπαραγωγή.

Αντιγράφουμε από το δελτίο τύπου: «Το Ταξίδι του Αυτοκράτορα διηγείται μια ιστορία θρυλικών αναλογιών, απεικονίζοντας το παράξενο και θεαματικό πεπρωμένο των δυνατών και συναισθηματικών αυτών πλασμάτων, πλούσιο σε θάρρος, χιούμορ, μυστήριο και δράμα» (οι υπογραμμίσεις δικές μας). Θα καταλάβατε ήδη ότι όπως συμβαίνει στη συντριπτική πλειοψηφία των φυσιολατρικών ντοκιμαντέρ, στο «Ταξίδι του Αυτοκράτορα» οι πτηγκούνιοι αντιμετωπίζονται ως (αξιοπερίεργες) εκδοχές του ανθρώπινου ειδούς και όχι ως πτηγκούνιοι: η αφήγηση είναι εδώ υποκειμενική και πρωτοπρόσωπη -μια γυναικεία, μια αντρική και μια πταιδική φωνή αναλαμβάνουν να φορτώσουν στους πτηγκούνιους συνειδηση, συναισθήματα, ακόμη και πόθους για γάμο- ενώ η έξαιρετικά φροντισμένη μουσική επένδυση υπηρετεί και εντείνει τα μελό-ποιημένα τεκταινόμενα. Η σκηνή όπου ένα σαρκοβόρο πτηνό επιτίθεται σε ένα μικρό και τρισχαρίτωμένο πτηγκούνικο κόβεται στο μοντάζ για να οβήσει κάθε υποψία βίας και συνεπακόλουθα κάθε έγνος πραγματικής φυσικής ζωής. Της ζωής όλων αυτών των πλασμάτων που μόνο με βία μπορούν να εντοχθούν στο μοντέρνο ευρωπαϊκό μελόδραμα...»

Ε.Γ.

■ Νοσοκομειακή μονάδα κλείνει ένα μήνα μετά τα εγκαίνια της!

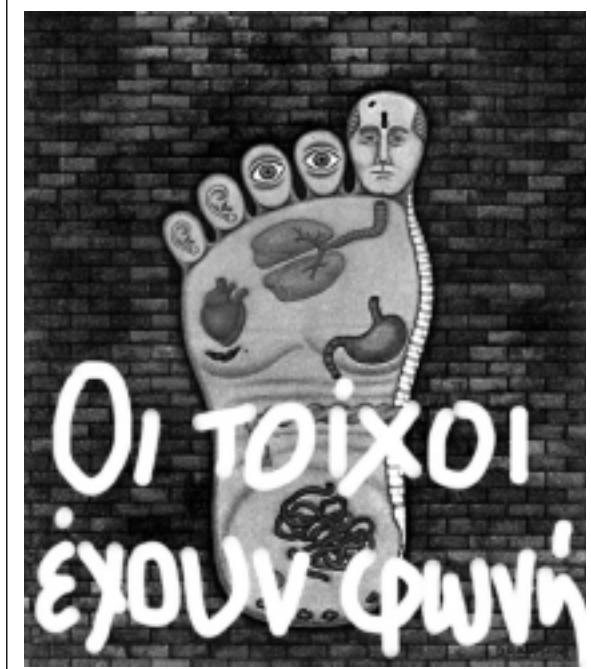
Απίστευτο κι όμως αληθινό. Η μονάδα εντατικής θεραπείας νεογών του κρατικού νοσοκομείου της Πάτρας, η οποία εγκαινιάστηκε με παράτες μόλις πριν ένα μήνα (για την ακρίβεια στις 19 Νοέμβρη) κλείνει, επειδή χρειάζεται 14 άτομα νοσηλευτικό προσωπικό και διέθετε μόνο 4, με αποτέλεσμα τα νεογά να αποστέλλονται σε μονάδες της Αττικής.

Εδώ πια σηκώνεις τα χέρια ψηλά. Δεν μπορείς να κάνεις κανένα σχόλιο. Θα θέλαμε μόνο να σημειώσουμε μια διάσταση του ζητήματος η οποία σπανίως επισημαίνεται. Η πρόσληψη προσωπικού γενικώς δεν θεωρείται συμφέρουσα, γιατί δεν αποδίδει μίζες. Ενώ η προμήθεια εξοπλισμού αποδίδει και κολά μάλιστα. Γ' αυτό και είναι τόσο συχνό το φαινόμενο να έχουν δαπανήσει σημαντικά ποσά για την αγορά πανάκριβου νοσοκομειακού εξοπλισμού, ο οποίος σαπίζει αναξιοποίητος, επειδή δεν προσλαμβάνεται το απαραίτητο για τη λειτουργία του ιατρικού και νοσοκομειακού προσωπικού (βλέπε για παράδειγμα τα αδρανή κρεβάτια Μονάδων Εντατικής Θεραπείας).

■ Κρύβουν τα κρούσματα γρίπης πτηνών

Οι Ουκρανικές αρχές αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι οι προσπάθειές τους να ελέγχουν τη γρίπη των πτηνών σε 11 χωριά της Κριμαΐας, που παρουσιάστηκαν κρούσματα, μέχρι στιγμής έχουν αποβεί άκαρπες. Ο λόγος; Οι αγρότες αρνούνται να παραδώσουν στις αρχές πτωμάτα πτηνών που ενδεχομένως να πέθαναν λόγω της γρίπης των πτηνών, επειδή φοβούνται πως θα σφραγιστούν τα κοπάδια τους χωρίς να αποζημιωθούν. Ετσι, δεν γίνεται έγκαιρη ενημέρωση των υγειονομικών αρχών και η προσπάθεια ελέγχου της νόσου καρκινοβοτεί.

Το πιο εύκολο πρόγραμμα είναι να αρχίσει κανείς να βρίζει τους αγρότες της Κριμαΐας, κατηγορώντας τους για ασυνειδησία. Ας σκεφτούμε, όμως, τί τους οδηγεί σ' αυτή τη συμπεριφορά, που εγκυμονεί κινδύνους πρωτίστως για τους ίδιους και τις οικογένειές τους; Είναι ο φόβος μπροστά στην οικονομική καταστροφή και η απουσία κάθε μέριμνας από το κράτος. Αν το κράτος κήρυξε την περιοχή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και διέταξε να σφραγίσουν όλα τα πουλερικά με άμεση καταβολή αποζημιώσεων στους αγρότες, υπάρχει περίπτωση να αρνούνταν οι τελευταίοι;

◆ Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς είναι γεγονός. Συζητάμε και παλεύουμε για μια άλλη Ευρώπη. Θα μιλήσει ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Φώτης Κουβέλης.

Χαράς ευαγγελία. Ανάσταση. Γ' αυτό πανηγυρίζανε οι μάζες στους δρόμους. Γ' αυτό βλέπεις μια αισιοδοξία στα μάτια των εργαζόμενων. Γ' αυτό αντικρίζεις μια ανησυχία στους κυβερνώντες. Γ' αυτό αρχίζουν μια σειρά από παραχωρήσεις. Αναφωτόμασταν: Πώς έγινε ρε παιδί μου και κατέληξαν σε απόφαση για τον προϋπολογισμό στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο; Χαμπάρι δεν είχαμε πάρει. Και όμως αγαπήτοι. Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, που είναι πλέον γεγονός, τους φόβισε. Δυστυχώς δεν πιάσαμε τον παλμό των μαζών. Δεν καταλάβαμε τον ενθουσιασμό του κόσμου. Είμαστε κλεισμένοι στα γραφεία μας. Καμιά σχέση δεν έχουμε με τις μάζες. Μην ανησυχείτε όμως. Το Φόρουμ έχει ανοιχτές τις πόρτες - και τα παράθυρα βεβαίως, βεβαίως- σε όλους. Άλλωστε, πλησιάζει και η μεγάλη μάχη των δημοτικών εκλογών.

◆ Είναι πιο αδύναμοι απ' όσο φοίνονται, είμαστε πιο δυνατοί απ' όσο νομίζουμε! (Φόρουμ)

Μπέρδεμα. Πώς γίνεται; Το σύνθημα είναι από την απεργία της 14ης Δεκέμβρη. Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς ήταν πλέον γεγονός. Και όμως. Οι φορουμίστρες και οι φορουμίστρες προσπαθούν με «γενικότητες» να μας ανυψώσουν το ηθικό, παρά με συγκεκριμένα χειροπιαστά θέματα. Την ιδρυση δηλαδή του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Πώς μπορεί να το εξηγήσει κανείς αυτό; Να έγινε από μετριοφορτή; Μπα! Κάνωμε ρεπορτάζ, και μάθαμε. Η πρόκριμη για την απεργία γράφτηκε σε άλλο γραφείο. Δεν γράφτηκε στο γραφείο όπου ξεχειλίζει ο ενθουσιασμός των μαζών. Υπήρξε δηλαδή ένα γραφείο... κρατικό πρόβλημα. Μη νομίζετε, ακόμα και οι πιο φωτισμένοι αριστεροί κρύβουν ένα μικρό γραφειοκράτη μέσα τους. Μην ανησυχείτε όμως. Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς θα το λύσει και αυτό.

Aποθραυσμένος από τη στήριξη της κυβέρνησης και κυρίως από την αδυναμία του εργατικού κινήματος να αντιτάξει στοιχειώδη έστω αντίσταση, ο ΣΕΒ, το συνδικάτο των βιομήχανων, κάνει ένα ακόμα βήμα, ζητώντας να μετατραπούν οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (Εθνική και Κλαδικής) σε διακομητικό στοιχείο.

Ο ΣΕΒ επελέξει να μην είναι εθιμοτυπική, όπως τις άλλες φορές, η πρώτη συνάντηση των διαπραγματευτικών ομάδων για την Εθνική Συλλογική Συμβάση Εργασίας. Με μια θεαματική ρελάνση στα μισθολογικά αιτήματα που προτείνει η ΓΣΕΕ, ο πρόεδρος των βιομήχανων Οδ. Κυριακόπουλος ζήτησε να καταργηθούν στην ουσία οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, με την εξαίρεση τημημάτων εργαζόμενων απ' αυτές.

Σύμφωνα με τα όσα είπε ο Κυριακόπουλος, τα κριτήρια για την εξαίρεση από τις Συλλογικές Συμβάσεις θα πρέπει

συμμαχία που συνάφθηκε τις μέρες που συζητιόταν το νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ, όταν ο ΣΕΒ εξέφρασε τη διαφωνία του στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων με νόμο.

Φυσικά, οι απόψεις που εξέφρασε ο Κυριακόπουλος δεν είναι καινοφρανείς. Τις έχουν εκφράσει πριν απ' αυτόν άλλοι καπιταλιστές, στελέχη του νεοφιλευθερισμού, αικόμα και διεθνείς οργανισμοί (για παράδειγμα το ΔΝΤ στην τελευταία έκθεσή του). Είναι απόψεις που συζητιούνται στην Ευρώπη εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία. Και βέβαια, δεν χρειάζεται να μιλήσουμε ιδιαίτερα για το περιεχόμενό τους. Οδηγούν στην πλήρη ασυδοσία των καπιταλιστών, με στόχο την αύξηση της εκμετάλλευσης όσο δεν παίρνει άλλο. Στη μετατροπή των ευρωπαϊκών κοινωνιών σε ζώνες ιδιες μ' αυτές της Ασίας, όπου οι εργάτες δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί στην κυριολεξία.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όμως, τί εννοεί όταν βαφτίζει την ανταγωνιστικότητα μέγιστο εθνικό στόχο; Μήπως μπορεί να μας το εξηγήσει;

■ Και η αργία της Κυριακής

Όταν τον περασμένο Μάη η κυβέρνηση «άνοιγε» το θέμα του ωράριου των καταστημάτων, ανταποκρινόμενη στις πιέσεις των μεγάλων επιχειρήσεων του λιανικού εμπόριου, όλοι γνώριζαν ότι μετά τη διεύρυνση του ωράριου θα ακολουθήσει η αργία της Κυριακής, διακηρυγμένος στόχος των μεγαλεμπόρων. Όμως, εκείνη τη στιγμή το θέμα έπρεπε να αποσπωθεί. Οι αντιδράσεις έπρεπε να κατασγαστούν. «Δεν τίθεται θέμα λειτουργίας των κατα-

τηλεφωνήματα πολιτών που ζητούσαν να είναι τα καταστήματα ανοιχτά και άλλες Κυριακές, «πρότεινε» αυτό να αποφασιστεί για 7 Κυριακές το χρόνο: Δύο έως τρεις Κυριακές το Δεκέμβριο, πριν την Πρωτοχρονιά, δύο Κυριακές πριν από το Πάσχα, μία Κυριακή στις χειμερινές εκπτώσεις, το Φεβρουάριο, μία Κυριακή στις καλοκαιρινές εκπτώσεις, το Ιούλιο ή Αύγουστο. Δεν χρειάζεται να προβληματιστούμε πολύ για να καταλάβουμε ότι οι 7 Κυριακές θα γίνουν μετά 17, 27, 37. Άλλωστε, με τις δηλώσεις του του περασμένου Μάη ο Σιούφος απέδειξε ότι είναι παντελώς αναξιόπιστος. Οσο για το χοντροκομμένο φέμα του «κατακλυσμού τηλεφωνημάτων», θα έπρεπε να σκεφτεί πριν το εκστομίσει, ότι εδώ και δεκαετίες η αγορά μένει ανοιχτή την τελευταία Κυριακή του χρόνου. Δεν απόλαυσαν, λοιπόν, τίποτα το νέο οι Ελλήνες, για να εκστασιαστούν και να ζητούν και

Τρομο-κράτος δικαστών

Επίσκεψη στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας έκανε ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου Ρ. Κεδίκογλου και δεν παρέλειψε να μας υπενθυμίσει ότι είναι άξιος διάδοχος του περιβότου Κόκκινου. Εξέφρασε, λοιπόν, την άποψη, ότι θα επιδιώξει να δοθεί στους εισαγγελείς το δικαίωμα να ασκούν έφεση και στις αθωατικές αποφάσεις που παίρνονται ομόφωνα από τα δικαστήρια! Πρόκειται για μια αντίληψη που οδηγεί τα αστικά σύστημα απονομής δικαιοσύνης πιο βαθιά στο κατασταλτικό μοντέλο, που λέει και ο Σπύρος Φυτράκης. Με μια τέτοια ρύθμιση θα αποθεωθεί η εξουσία των διωκτικών μηχανισμών (στους οποίους ανήκει η εισαγγελία) και θα περιοριστούν τα δικαιώματα των κατηγορούμενων. Για να δικαιολογήσει, μάλιστα την άποψή του ο Κεδίκογλου επικαλέστηκε δυο περιπτώσεις κατηγορούμενων για ανθρωποκτονία, που απαλλάχτηκαν ομόφωνα και έθεσε με ανατριχιαστικό τρόπο το ερώτημα που προσδιότει σε φασιστικά καθεστώτα: «Δεν πιστεύω να θέλει κανείς να κυκλοφορούν ελεύθεροι εγκληματίες».

Αν αυτό το έλεγε κάποιος «κιτρινιάρης» δημοσιογράφος θα μπορούσαμε και να το παραβλέψουμε. Οταν, όμως, το λέει ο κορυφαίος δικαστής του ελληνικού κράτους, δεν μπορείς να το προσπεράσεις. Δυο δικαστήρια έκριναν ομόφωνα αθωόυς κάποιους κατηγορούμενους. Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια, προφανώς αφού επρόκειτο για ανθρωποκτονίες. Οι άνθρωποι αυτοί, σύμφωνα με το (υποθετικά) ισχύον δίκαιο, είχαν το τεκμήριο της αθωότητας μέχρι τη δίκη τους. Από τη στιγμή που αθωώθηκαν τεκμαίρονται τελεσίδικα αθώοι. Ερχεται, λοιπόν, ο Κεδίκογλου, σε ρόλο ανεξέλεγκτου υπερδικαστή, και βαφτίζει εγκληματίες τους αθωθέντες και άχροπους τους δικαστές (τακτικούς και ενόρκους) που τους αθώωσαν.

Ας μπούμε για λίγο στη θέση των δικαστών που καλούνται να δικάσουν πολιτικές υποθέσεις. Πόσα αποθέματα θάρρους χρειάζονται για να αντισταθούν στις πιέσεις; Και πότε να τα βρουν αυτά τα αποθέματα, όταν ακόμα και ο ομόφωνη αθωατική απόφασή τους θα μπορεί να πεταχτεί στα σκουπίδια με την έφεση ενός εισαγγελέα και οι ίδιοι να φορτωθούν στην καρπούρα τους μια «λαθεμένη απόφαση»; Δεν αναζητούμε άλλοθι για τους δικαστές που υποκύπτουν στις πιέσεις. Να καταδείξουμε πως λειτουργεί το σύστημα θέλουμε και πόσο πιο αυταρχικό θα γίνει με τις αλλαγές που πρωθυΐνται.

Στην ίδια επίσκεψη στον ΔΣΔ, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δ. Λινός, απαντώντας σε ερωτήματα δικηγόρων που ανέφεραν ότι το 95% των απεργιών κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές από τα δικαστήρια, παραδέχτηκε ότι η απεργία έχει καταντήσει το πιο κακοποιημένο δικαίωμα και κάλεσε τους δικαστές να μην υποκύπτουν στις απαιτήσεις των δημόσιων αρχών.

Ο κ. Λινός είναι σίγουρα σε άλλο μήκος κύματος από τον κ. Κεδίκογλου. Εχει δείξει σε ορισμένες περιπτώσεις ότι θέλει σεβασμό στην τυπική νομιμότητα και όχι επιλεκτική εφαρμογή της. Ομως, οι φιλελεύθερες παρεμβάσεις του λειτουργούν περισσότερο ως άλλοθι. Ως άλλοθι ενός συστήματος που γίνεται ολοένα και πιο αυταρχικό, πιο κατασταλτικό, πιο αντιλαϊκό. Ο σπουρνός εισαγγελέας του Αρείου Πάγου είναι η φιλελεύθερη πινελιά που νομιμοποιεί το μαύρο μέτωπο και επιτρέπει στο τρομο-κράτος να κάνει τη δουλειά του.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

